

Dee (John). *Monas hieroglyphica.* 4to, Rom. and Ital types, with Greek and Hebrew pass., 28 ll., fine woodcut border on title-page, with pillars, symbols and mottoes, woodcut diagrams in text, woodcut device on last l., margin of title-page mended, some ll. slightly water-stained, otherwise good copy, half morocco.

Guliel. Silvius, Antwerp, 31 March, 1564

VERY RARE FIRST EDITION. Dedicated to the Emperor Maximilian, King of Hungary and Bohemia. It was reprinted in *Theatrum Chemicum*, Strassburg, 1659, Vol. II. Prof. Ferguson, *Bibl. Chemica*, I, 202: "... The title-page is highly ornate with pillars, symbols, mottoes, and in the centre the 'monas' itself enclosed in an oviform receptacle... there is also a letter to the printer in which he is requested to set up the book in as close an imitation of the manuscript as possible, in so far as the diagrams, marks, capital letters, and so on are concerned. Apparently Dee attached importance to such details, as they formed part of the significance of the symbol. There was a reprint: *Francofurti*... 1591... Copies of these editions are extremely rare... A Halliwell says (*Dr. Dee's Diary*, p. 3) that it was frequently printed, but these are the only editions I have met with. He also says that he tried to explain the meaning of the tract in a paper to the Society of Antiquaries. I do not know whether or not that paper was ever printed." Lowndes, 611. Hazlitt, II, 163. Watt, I, 293v. D.N.B., XIV, 273, 7.

John Dee, b. London, 1527; educ. Chelmsford St. John's, Cambridge and Louvain; taught mathematics in Paris; returned to England and was tried and acquitted on a charge of poisoning Queen Mary; went to Antwerp, 1562; to Venice and to Pressburg in order to present his *Monas hieroglyphica* to Emp. Maximilian II, who was favoured by Dee. He was also favoured by Queen Elizabeth I or Talbot to Cracow, and by Sigismund II and Stephen of Poland, and by Rudolph II and Stephen and Trüban in Bohemia; he was also in Russia, returned to England in 1595-6; died in an almshouse, 1607. (See Prof. Ferguson, *op. cit.*, p. 84.)

Double alphabet. See Bacon in *Opera Thaum.*
The hieroglyphs according to Shakespeare's
commentaries on the character of Prospero in *The Tempest*

in part from Dr. Dee

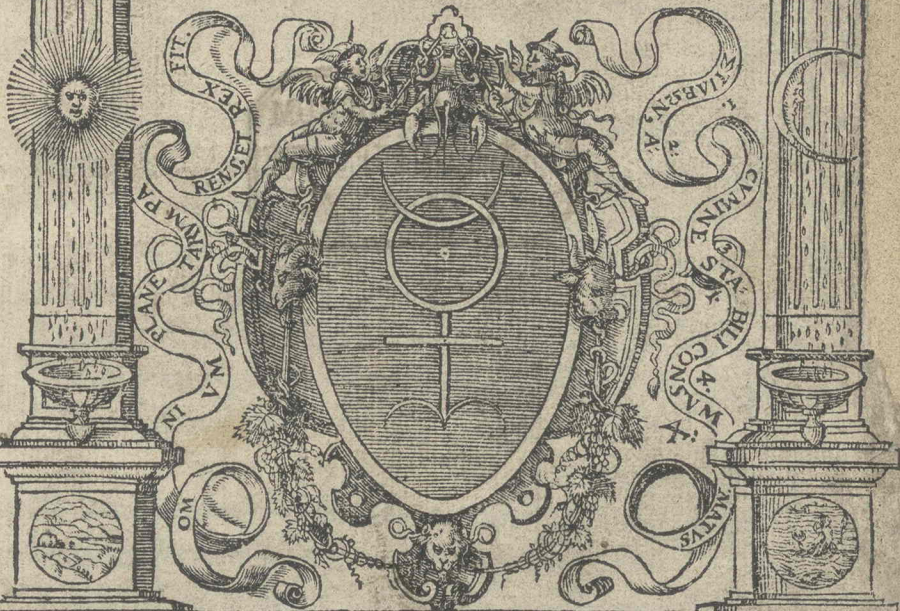
RARE BOOK COLLECTION

QVI NON INTELLIGIT, AVT TACEAT, AVT DISCAT.

MONAS HIEROGLYPHICA
IOANNIS DEE, LONDINENSIS,
^{AD}
MAXIMILIANVM, DEI GRATIA
ROMANORVM, BOHEMIÆ ET HUNGARIÆ
REGEM SAPIENTISSIMVM.

IGNIS

AËR

DE RORE CAELI, ET FINGVEDINE TERRAE, DET TIBI DEVS. Gen 27

*Guliel. Silvius Typog. Regius, Excud. Antuerpiae, 1564.

BRITISH MUSEUM
SALE DUPLICATE
I 7 8 7

2

INCLYTI REGIS
MAXIMILIANI
EXCELLENTISSIMÆ MAIESTATI,

IOANNES DEE, LONDINENSIS,

Imperium optat Fœlicissimum.

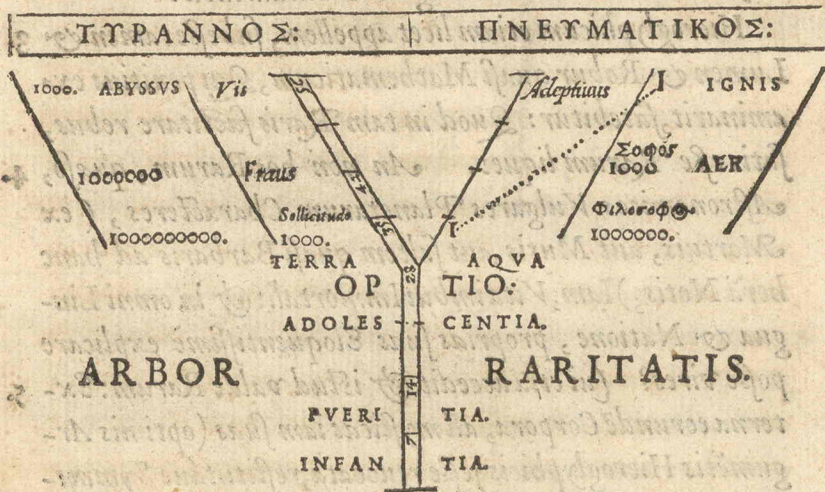

 Uæ duæ causæ, meæ Conditionis Hominem, REGEM tantum, tam exiguo donare Munere, animare possunt, hæ ambæ, nunc, me ad hoc faciendum impulere. Benevolentia nimirum erga vestram Maiestatem mea maxima: Et Muneris ipsius, licet parui, tum Raritas magna, tum Bonitas haud aspernanda. Benevolentiam vobis excitauere et conciliauere sempiternam, Vestra admiranda Virtutes: Quæ tantæ sunt, Ut, qui illas oculata non perspexerint fide, alijs quidem, vel mediocriter credant, Rarissima, de eisdem, licet verissima, narrantibus. Sed qui easdem diligenter accuratiusq. sunt Contemplati Præsentes: Orationis, se, Dietionis quæ maxima laboraturos. Inopia ac paupertate fatentur, quam primum Oratoriè in earundem omnem se diffundere cupiant Amplitudinem. Huiuscæ rei causas, Ego, proxime iam præterito Septembri, in Hungarici vestri Regni Pofonio, aliquam trahens moram, luculentissimas, easque varijs exploratas modis, oculatus cognoui Testis.

De Muneris autem (mole quidem ipsa exigui) quod dicerem Raritate, verbis, quam fieri possit, paucissimis, Mibi, Mentisi udaganti conamine toto, Occurrit Huma-

nae vita Duplex, inque diuersas sententias, Cursus (quo-
 rum alterum ingrediuntur Plerique omnes) istac confide-
 randus ratione. Quam primum, Infantiae confecto cur-
 riculo, Pueritiaeque: Adolescentum iam, Quod vita de-
 inceps ingredientur genus, Animum torquere incipiat
 Optio: Tunc, in ancipitis Iudicij aliquantulum haesitantes,
 Buiio: Statuunt tandem: Vel, (Veritatis Hij quidem &
 virtutis Capti Amore) ad Philosophandum, toto reliquo
 vitae spatio, neruos contendendos omnes: Vel, (Illi certe,
 Mundanis irretiti Illecebris: aut Diuitiarum flagrantes
 Cupiditate) delicatam Quaeuosamue vitam ducere, modis
 sollicitè laborandum omnibus. Et Istorum, Mille, profecto, 1.
 vel facillimè inuenias: Vbi Florum (sincerius scilicet qui
 Philosophiae operam nauant) vix Vnum monstrare queas:
 Qui ipsa Physicae, saltem prima Veraque, degustarit funda-
 menta. At, Qui Caestium virium & Actionu: Rerum 2.
 aliaru Ortus, Status, Obitusque, fuerit penitus pleniusque;
 perscrutatus Causas: ne eorum quidem, qui se totos ad Sa-
 pientiae studia conuertere, Millesimum, in medium adfer-
 re, Resp. Literaria potest. Quid ergo, Qui, istis difficul- 3.
 tatibus superatis omnibus, ad Supercaestium Virtutum,
 Metaphysicarumque Influentiaru Speculatione & Com-
 prehensionem Aspirarit, VBI HVNC, in toto Terrarum
 Orbe (nostris istis deploratissimis Temporibus) Magna-
 nimum, vel VNUM, esse, sperabimus HEROA? Cum ius-
 xta prioris nostrae (haud temere receptae) MILLESIMAE
 Proportionis Progressum: EX CENTVM SINCERE

PHILOSOPHANTIVM MYRIADIBVS: AT EX PROMISCVÆ HOMINVM SORTIS, CENTVM MYRIADVM MILLIBVS, HVNC VNICVM FOELICISSIMVM FOETVM EXSPECTARE DEBEMVS. Cuius sic demonstrata RARITATIS, HIEROGLYPHICVM Typum, ad Pythagoricam (di- Etam) appingemus literam. Ubi, vestra Excellentie atten- tius intuenti, maiora sese (Consideranda) offerre videbun- tur, *Mysteria: ex nostris hoc modo descripta COSMO- POLITICIS Theorijs.*

In quo nunc Triplicis istius (Philosophica) explicate Raritatis Gradu (Clementissime REX) Optarem quidem hoc meum Esse, Censeri que Munus: Vel Ipse, qui Artium Maximarū, Rerumq; Secretissimarū cognitione Excellis &

Abundas, facili possis asequi coniectura. At in Infimo, 1.
 primoque Philosophandi genere, statuere: non id à me ar-
 roganter esse factum existimo. Et si ab humo, altius inter-
 dum videatur Caput leuare velle: Ex eodem ergo & BO-
 NITATIS Gradu, fructus vberes, de isto meo Speran-
 dos Munere, Vestrae Celsitudini polliceri, audeo. Et, hac 2.
 quoque Raritate praditum est, hoc nostrum Munus, Quod
 eo genere Scribendi, vsque ad extremum Orationis filum,
 contextum est, quo, nunquam, ad hodiernum vsque diem,
 aliquod fuisse absolutum Opus, vel auditione accipere po-
 tui, vel ex Maiorum intelligere Monumentis.

Hieroglyphicum etiam licet appellem, subesse tamen & 3.
 Lumen & Robur quasi Mathematicum, Qui penitus ex-
 aminarit, fatebitur: Quod in tam Raris factitare rebus,
 satis esse Rarum liquet. An non hoc Rarum, quaeso, 4.
 Astronomicos Vulgares Planetarum Characteres, (ex
 Mortuis, aut Mutis, aut saltem quasi Barbaris ad hanc
 horam Notis,) iam, Vita imbui Immortali: & in omni Lin-
 gua & Natione, proprias suas Eloquentissimè explicare
 posse vires? (Cui etià accedit & istud valde Rarum: Ex- 5.
 terna eorundem Corpora, ad mysticas iam suas (optimis Ar-
 gumētis Hieroglyphicis) esse reuocata, restitutaue Symme-
 trias. Quasi, vel eadem fuissent olim, apud Saeculum prius:
 vel tales fore nostri Optassent Maiores. In Eclipticae 6.
 Dodecatemriorum Notis, quam nouo, felicique, idem pra-
 scire tentauerimus successu, & id videre, Ut est Rarum,
 ita Nouum prorsus. Et haec omnia in Vnico, eoque MER- 7.

CVRII, Charactere Hieroglyphico (Acumine quodam pramunito) includi, est omnino Rarissimum. Verè ergo, Ille, nobis totius Astronomiæ Restitutor & Instaurator nominari potest: Et nostri **IEOVÆ** in hoc genere Nuncius, vt Sacram hanc Scriptionis Artem, vel **NOVAM** Conderemus Primi: vel extinctam prorsus, & ex omni hominum Memoria deletam, eius Reuocaremus Monitis. Idque, à nobis, hoc est factum modo, vt placidissime, & quasi sua sponte, Hieroglyphica illa Interpretationes Omnes, sese in medio ponant. Violentum nil, vel Improprrium quasi per totum videri Opusculum potest.

8. Et hæc, Ita, **LONDINENSI** nostro **HERMETIS SIGILLO** (ad sempiternam Hominum memoriam) Consignari; Vt, in eodem, ne Superfluum Punctum Unum; & ad hæc quæ diximus significanda, (longeque maiora) ne unum deficiat Punctum; Omnes cogentur, maxime fateri Rarum. At præ ceteris, Illi, qui in Philosophiæ Sapientiæque profundioribus Disquisitionibus, Nomen possunt profiteri suum. Sic enim Testificabuntur Grammatici: dum rationes esse reddendas, de Literarum formis, Situ, Locis in Ordine Alphabetario, Nexibus varijs, Valore Numerali, alijsque plurimis (quæ circa Trium Linguarum Alphabeti Primaria considerari debent) hinc admoneri se videbunt. Vt & alias, tam Rarum esse Grammaticum, **QVI** Grammatica, **VNAM** esse Scientiam, ab **VNO** discendam Homine, exacte defendere possit: Quam Illum, quem Supra in Terris demonstrauimus Rarissimum.

An. 1557.
In Speculo
Vnitatis, si-
ne Apolo-
gia pro Ro-
gero Bacho-
ne Anglo.

mum: Apologeticè, olim differuimus. Sed tanta de hys mihi
constant *Mysteria*, quæ solidissima habent (tum istius *Artis*
Grammaticæ: tum eorum quæ eiusdem eruuntur auxilio
Mysteriorum) in *Sacrofanctis DEI OMNIPOTEN-*
TIS Scripturis, iacta *Fundamenta*, quanta nec *Libro* ex-
plicare magno queam; nec *Locus* iste, iam, requirere vide-
tur. Neq; mireris, O *Romanorum Rex Inclyte*; Me, *Al-*
phabetariam Literaturam, magna cõtinerere *Mysteria*, nunc
obiter referre: Cum *IPSE*, qui *omnium Mysteriorum Au-*
thor est *SOLVS*, & *Primam* & *Vltimam*, *SEIPSVM*
Comptant Literam. (Quod non in *Græca* solum esse in-
telligendum *Lingua*: sed tum in *Hebræa*, tum in *Latina*,
varijs, ex *Arte* ista, demonstrari potest vjs.) O, *Quanta*,
tùm, debeant esse, *Intermediarum Mysteria*? Et non est
mirum; hoc, in *literis* sic constare: Cum & *Visibilia* & *IN-*
VISIBILIA omnia: *Manifesta*, & *Occultissima* (*Natu-*
ra vel *Arte*) ab ipso *Deo emanantia*, ad eius *BONITA-*
TEM, *SAPIENTIAM* & *POTENTIAM*, prædi-
candam, celebrandamque; à nobis, diligentissima *Indagine*
sunt perlustranda. Inde, excusatione omni carere, *HV-*
MANVM GENVS, docebat *Paulus*: Etiam si, nullum
aliud de hys haberet *Scriptum Monumentum*; Quam, quod
ex *CREATIONE*, ipso *Digito DEI*, in omnibus est ex-
aratum *Creaturis*. At, hoc nunc non ago, *Curiosius*, vt ista
ab omnibus requirere velim *Grammaticis*. Sed *Ipsos*, *Qui*
Rerum abdita eruere Mysteria Laborant: cum, *Testes* fa-
cere, nos, *RARVM* quoddam in hoc *Genere*, (ex nostra
MONA-

Ad Rom.
64p. 1.

MONADE;) demonstrasse Exemplum: tum, Amicè ad-
 monere; Primas, Mysticasque, Hebræorū, Græcorum, &
 Latinorum literas: à Deo solo profectas, & Mortalibus
 Traditas. (Quicquid humana iactare solet Arrogantia)
 Earumque omnium Figuras, ex Punctis, Rectis Lineis
 & Circulorum peripherijs, (mirabili, Sapientissimoque
 dispositis Artificio) produisse. Et, licet, omnem Mosaica
 Legis sensum, vsque ad Fodim & Apicum Impletionem
 omnium, considerandum esse, nos docuit æterna Celestis Matth. cap.
 nostri Patris Sapientia: quasi in IOD & Chireck (ex ^{5.º}
 quibus omnes Hebræorū Literæ, Vocalesque consurgunt)
 vltima Cōsiderationis Legalis, facta Analysis: Nobis tamen
 non est id Contrarium, VNITATE APICIS CHI-
 RECK, IMMOTA MANENTE: TRINITATEM
 MONADVM CONSVBstantialivm, IN
 VNITATE IPSIVS IOD, CONSPICVAM,
 Amplectentibus: Ex RECTA DESCENDENTE
 LINEA VNA, ET DIVERSIS PERIPHERIÆ
 PARTIBVS DVABVS, CONFORMATAM. Un-
 de satis enucleatè, eodem labore detegimus: Primos Homi-
 nes, tam Stupendam Hebræicarum Literarum & Neku-
 doth Fabricam, ex tam Mysticis condere Principijs, sine
 Presentissimo Diuini Numinis Afflatu, nō Potuisse. Quæ,
 etiamse, Minima eorum sunt, quæ vulgariū Grammati-
 corum ponderentur Iudicijs: Diuini tamen, quo sese ad om-
 nem Literarum & Nekudoth Generationem, & quam
 mirabili accommodent Artificio, aptè à Sapientibus consi-
 derantur,

siderantur, Maxima, perpluraque (absolutissima Ana-
 gogia) illos edocent Mystéria. Sed dimissis, hoc modo,
 Literarum istis, & Linguae Philosophis, MATHE-
 MATICOS meos, Raritatis istius nostri Muneris, ad-
 2. ducam sincerissimos Testes. ARITHMETICVS, (non
 dico, LOGISTA) an non mirabitur, Numeros suos, quos 1.
 à rebus Corporatis Abstractos, & sensibilibus omnibus
 liberos, in Dianæas recondebat recessibus, ibique, Mentis
 varijs tractabat Actionibus: Eosdem, hîc, in nostro Opere,
 tanquam Concretos & Corporeos ostendi, fierique: & eo-
 rundem Animas, Formalesque vitas, ab eis, in nostros se-
 cerni vsus? An non maximè mirabitur, Tantum Videre 2.
 MONADIS Fœtum: cui nec vlla Monas Alia, vel Nu-
 merus, additione accedit: Nec extrinsecè ad ipsam Mul-
 tiplicandam adhiberi potest? An non admiratione affi- 3.
 cietur maxima, in Rei & Censûs Subtilissima Generalique
 Regula: VNIVS REI, tanquam Chaos, propositæ, (ad
 omne dissoluendum Arithmetici Dubium, habilis) CEN-
 SVM ipsum, & Valorem, siue Æstimationem (Potentie
 in ipsa RE Latentis) Hîc, Primo semper Examine, DE-
 NARIO explicari Numero? Accuratis Diuisionis & Æ-
 quationis operibus (vel vt illa Ars præscribit) mediâtibus
 3. prius? GEOMETRA (mi Rex) sibi de Artis suæ vix
 satis plenè cõstare Principijs (quod valde mirũ est) incipiet
 hæsitare: cum, hîc, in Secreto, murmurari, Innuique intel-
 liget: QVADRATO, CIRCVLARE, omnino Equa-
 le, huius MONADIS Hieroglyphicæ Mystério dari

Archimedisque dictos SVDORES, hîc, excellentissimo cõ-
 pensari posse Fructu: licet tentatum haud fuerit ipse asse-
 cutus Problema: In Magnis Voluisse Sat est. MV-
 SICVS, quo stupore Ille possit iure affici meritisimo: cum 4.
 sine Motu & Sono, Inexplicabiles, Celestesque hîc Intel-
 liget HARMONIAS? Et ASTRONOMVS, an non 5.
 perpeſsi sub Dio Algoris, vigiliarum & laborum pœnite-
 bit se maxime; Cum, hîc, sine Aëris vlla perferenda Iniuria:
 Sub tecto, Clausis vndiq; fenestris Ostijsque, ad quodcun-
 que datum Tempus, Celestium Corporum Periphoras, ocu-
 lis exactissimè queat obseruare? Et hoc quidem, sine Me-
 chanicis vllis, ex Ligno vel Orichalco confectis Instrumen-
 tis? Et PERSPECTIVVS, sui Ingenij Stupidita- 6.
 tem condemnabit: Qui, vt iuxta Parabolicæ Coni Sectio-
 nis Lineam (aptè in gyrum circumactam) Speculum effi-
 ceret, modis laborarit omnibus: quò propositam quamcum-
 que (igni obnoxiam) Materiam, incredibili ex Radijs So-
 laribus vexaret Calore: Cum, hîc, ex Tetrhedri Sectione
 Trigonica, Linea exhibeatur; ex cuius Forma Circulata,
 fieri potest Speculum; Quod, (vel Nubibus Soli subdu-
 ctis) quoscunque Lapides, Vel Metallū quodcūque in Im-
 palpabiles quasi, vi Caloris (verissimè maxima) redigere
 potest Pulveres. Et, qui PONDERVVM subtili Spe- 7.
 culationi toto vitæ Tempore insudarit: Quàm bene, suos
 ille collocatos esse Labores, sumptusque iudicabit: Cū, hîc,
 Elementum Terræ supra Aquam natare posse, certissima
 Experientia, MONADIS nostræ docebit Magisterium?

8. *Haud secus, Qui Rationes PLENI & VACVI (argumentum usque ab ipsis Philosophia Incunabulis controuersum) diligentissimè ventilarunt: Videruntque, ea Legge, & Natura (quasi Indisolubili) vinculo, (à Deo Opt. Max.) coördinatas, cōnexas, & Copulatas Elementorum proximorum esse Superficies: Vt in Igne, Aëre & Aqua, sursum deorsum, Horsum Illorsum, (ex eorum animi sententia) ducendis impellendisque, hominibus Miranda confidentissimè ostendere possint (Varijs & illi quidem Inuentis Reip. sunt Utiles: Ut Hydraulicorum totum Artificium monstrat, & reliqua Heronis Thaumopæctica; vt nunc placet illa nominare.) At, quod Terræ Elementum, Sursum, in Ignem, per Aquam, ulla Machina exantlare possit: Nullus ex illa Professione, sibi vendicabit.*
- » Nostra tamen MONADIS Theoria fieri id posse, demonstrant. O Sapientissime Rex, Ista in Mentis vestra, Memoriaeque reponatis Thesauris Secretissimis. Ad CA-
9. *BALISTAMIAM venio Hebraeum: Qui, vbi suã (sic dictam) Gemetriam, Notariacōn, & Tz yruph (Artis suae tres quasi præcipuas Clauēs) extra Sanctæ, Nuncupatæ, Linguae exerceri fines videbit: Immò vndiquaque (ex obuijs quibusque, visibilibus & Inuisibilibus) huius, (à Deo) Receptæ Traditionis Mysticæ Notas, Characteresque corrogari; Vel, hanc quoque Artem, tum, vocabit SANCTAM: (veritate coactus, si Intelligat) Vel, non Iudeorum, tantum, Sed omnium Gentium, Nationum & Linguarum, sine ἁποσπολυία, Eundem esse DEVM Beneuolentissimi-*

nevolentissimum fatebitur: Nullumque Mortalem se Excusare posse, de Sanctæ huius nostræ Linguae Imperitia. Quam, in nostris ad Parisienses Aphorismis, REALEM nominavi CABALAM, siue Τῆ βίβλος: Vt illam vulgarem alteram; Cabalisticam nomino GRAMMATICAM siue Τῆ λεγομένη; quæ, notissimis Literis, ab Homine Scriptibilibus, insistit. Hæc autem, quæ Creationis nobis est Nata Legge, (vt Paulus innuit) REALIS CABALA, GRAMMATICA quoque quædam Diuiniior est: cum Artium ista sit Inuentrix Nouarum, & Abstrusissimarum fidelissima Explicatrix: Vt hoc nostro alij tentare Exemplo, de cetero, possint. Non exhorresces, bene scio, (O REX) Licet iam, in vestra Regia Præsentia, MAGICAM hanc 10. proponere audeam Parabolam. Terrestræ quoddam Corpus, MONAS hæc nostra Hieroglyphica, in Centro Centri, Latens, possidet: Quod, Qua sit ACTVANDVM diuina Potentia, sine Verbis, Ipsa docet: Cui iam ACTVATO, Lunaris & Solaris est (Matrimonio perpetuo) COPVLANDA, Influentia Gonetica: Licet, ante, in Cælo vel alibi, fuere ab EODEM Corpore SEPARATISSIMÆ. Hæc (Dei Nutu) facta Gamæa, (Quam, Parisiensibus, sum Τῆς γαμῆς αἰών interpretatus: id est, Matrimonij Terram: siue Influentialis Coniugij, Terrestræ Signum) Super suam Nativam Terram, Eadem, vltèrius Nutriri non potest, vel Irrigari, quàm ad QVARTAM magnam verèque Metaphysicam Reuolutionem Completam. Quo finito Progressu: Qui aluit, in METAMORPHOSIM,

Primus Ipse abibit: Rarissimeque, post, Mortalium con-
spicietur oculis. Hac, O Rex Optime, Vera est, toties de-
cantata (& sine Scelere) MAGORVM INVISIBI-
LITAS: Quæ (vt Posteriores omnes fatebuntur Magi) no-
stra est MONADIS concessa Theorijs. Expertissimus

II. MEDICVS, etiam ex eisdem facillimè Hippocratis Mys-
ticam assequetur voluntatem. Sciet enim, QUID, CUI,
ADDENDVM ET AVFERENDVM sit: vt, ipsam

Lib. de Fla-
tibus.

Artem sub maximo MONADIS nostræ Compendio, &
MEDICINAM ipsam contineri, Lubens deinde fateri
12. Velit. BERYLLISTICVS, hinc, in Lamina Chrystala-

lina, omnia quæ sub Cælo LVNÆ, in Terra vel Aquis ver-
santur, exactissimè videre potest: & in Carbunculo siue
Lapide, Aëream omnem & Igneam Regionem ex-

13. plorabit. Et, si VOARCHADVMICO, nostræ Hiero-
glyphicæ MONADIS, Theoria vigesima prima, satisfaciat;
Ipseque, VOARH BETH ADVMOTH, Specu-
landum ministret: Ad Indos vel Americanos, non illi esse
Philosophandi gratia, peregrinandum fatebitur.

14. Deinde de ADEPTIVO genere, (quicquid vel
ARIOTON Ars subministrare, vel polliceri possit; vel
viginti Annorum maximi Hermetis labores sunt assecuti)

1562. licet ad Parisienses, sua MONADE peculiari (Anagogi-
ca Apodixi illustratum) aliàs scripserimus: Vestræ tamen
Majestati Regiæ constanter asserimus, ID OMNE, Analo-
gico nostræ MONADIS Hieroglyphicæ Opere, ita ad viuū
exprimi, vt Similius aliud Exemplum, humano generi non

» posset proponi. Quod, in seipsum, dupliciter, traducere de-
 » bet: Ipsum, Scilicet, Dignificatum Glutire Opus: & Ope-
 » ris Imitari Dignificationem.

Nunc, Satis à me, (Imò vereor, si hæc hominum audiret Vulgus, ne plus satis,) de Raritate nostri huiusce Muneris Theoretici, esse dictum, (Triplicis Inclÿte Diadematis Honore) Concedas Rex O Maximiliane: Eisdemque limitibus, eiusdem definiri Bonitatem. Satis ergo sit, (Regum omnium Decus singulare) hoc nostrum Munus, Dum, tam esse Rarum demonstrauerimus diligentius, Neminem tamen (licet Inuidæ Linguae Petulantia Maledicentissimum quidem) Aucm esse Æsopicam mussitare posse. Tantum profecto abesse, vt iuste, illius Indignitatem ferat Calumnia, Modestissimi omnes Sapientissimi que fatebuntur Philosophi: quòd non dedignabuntur Illi quidè, vnà mecum, Laudes & Honorem illi Phœnici accinere, ex cuius Solius Misericordiæ Alis, Rarissimas istas omnes cum Timore & Amore extraxerimus Theoreticas Plumas: cõtra nostram per Adamum introductam Nuditatem: Vt eisdem, Ignorantiæ asperrimis quibusdam frigoribus, multò resisteremus alacriores: & Errorum Turpitudinem, à Philosophantium tegeremus oculis, Honestæ VERITATIS studiosissimi. Et quamuis Auctoritate aliqua humana, nullo modo, hic sumus freti, Sicubi tamen, Antiquissimi alicuius Philosophi, opportunè poterat nostrò illustrari Lumine, aliquod notabile dictum vel Scriptum, ibi, illud amicè nostris exhibere Posteris, non recusamus. Veluti in

PRAEFATIO AD REGEM

Hermetis, Ostanis, Pythagora, Democriti, & Anaxagora quibusdam Mysterijs: In qua, ex nostris Hieroglyphicis descendimus Demonstrationibus, non tanquam ab illis, fidem emendicantes in istis. Et istam tantam Raritatem, ita, ubique coniuncta Comitatur Bonitas: Ut Nihil, vel apertè vel testè, in hoc libello à nobis esse positum, PROTESTEMVR, quod nõ Idem Honestum, sincerum, Dignitati Humana aptum sit: Pietatis perfectissima, Religionisque vere studio Utilissimum. Et vt ΟΡΘΟΘΕΜΕΙΝ certè, in tam arduis Mysterijs non potest, nisi Ille, Qui, eorum perspectissimam habet omnè Amplitudinem: Sic Nemo citius Infantiam suam, Malitiam, vel Arrogantiam proderet, quàm Ille, Qui, quicquam eorum que hęc Vestrae Sapientiae Commendauimus, vel tanquam Impium Condemnare, vel tanquam friuolum Reijcere audeat. Cuius rei, cum nullum, vel Iudicio Acutiores, vel Vsu Expertiores: vel Auctoritate Potentiores: vel Sinceritate Fideliores, adducere quis possit Testem, quàm Summus Ille Regū Rex Omnipotens, Regem fecerit MAXIMILIANVM: Erit ergo mihi Vestra Augusta Maiestas instar aliorum Omnium: Cui, hęc nostra, Probata esse, haberi que Rata, non solum, Triobolarium multorum obturabit ora Grammaticarum: Sed etiam multorum Philosophantium eriget animos: vel humani, iam, propter tantorum Mysteriorum proclamata Incertitudinem, Iacentes: Vel, propter Rerum Raritatem Imperitorum Superba timentes Iudicia: Qui Bona cum Malis (temerè, promiscue

promiscueque, ex nominis sola Similitudine,) condemnare solent Studia. Cum maximè deplorando (interdum) Optimorum librorum interitu. Quorum vtrumque, Reipub. Christiana, plurimum, varijs temporibus, attulisse detrimenti, clarissimè constare potest. Apto nimirum ad tam magna tractanda Capessendaque Ingenio, vel priori ratione perterrefacto: vel iam, quidem, cum Progressus haud mediocres fecerit, Rusticè eiusdem & Superbè, ab Imperitis Judicibus, vniuerso tam nobili tamque diuino Mysteriorum condemnato studio. At alterius est loci, singulis Scientijs Honestis, suas comparare emulas: falsas illas quidem, Vmbratiles, Odiosas, Molestas, Hominumque Societati Inutiles. Quas, Solas, & ea ratione qua vulgares captant homines & exercent: non Vulgari solum, sed Sapientissimi cuiusque Iudicio explodèdas, condemnandasque, & fatemur, & ita diligentissimè fieri, nos quoque, suademus. Sed, Qui, CORPORA illa, vel Esse nesciant, vel Ubi, vel Qualia sint; QVORVM ista tenuissima sunt Umbra: Quo modo, Illi, Hominum non Vulgarium, non Vulgaria condemnare Studia, vel audent, vel saltè iure possunt? FIAT IUSTITIA. Unicuique, Quod Suum est, sic, tribuatur, in istis, Vulgaribus Sciolis, Artium Magnarum Vmbras non sectantibus solum, sed easdem etiam sceleratissimè ementientibus adulterantibusque: Nugas, Errorem, omnemque, adscribamus Impietatem: At in Bonis Solidisque studijs Prouectioribus: & honestis moribus tum confirmatis, tum sua integritate Clarissimis: Vel,

Vim (ob leuem Vulgi Calumniam) Inferre: Vel eorum in
 Odium vocare Nomen, studiaq;: vel in discrimē, Vitam: nō
 solum inhumanum id mihi (O Rex) Sed Iniustum & quasi
 Impium, Videtur. Nam, vt Corporum quorumcūque, om-
 nes vbicunq; Umbrae, COMMUNES cum ipsis Corpo-
 ribus TERMINOS habet: (Quod Mathematicis est no-
 tissimum) Eodem modo, & hic, Phrases Loquendi, Scri-
 bendique: Umbris, Verisque ipsis Corporibus, Communes
 esse, Permittunt SOPHI. Vbi, Imperiti, Temerarij, &
 Presumptuosi Simia, UMBRAS Captant solas, nudas,
 & Inanes: Dum Ipsi Sapientiores Philosophi, COR-
 PORVM Solida fruuntur Doctrina & fructu gratissimo.

Luc. ca. 8. c. Sicque verè, Illud, vsu uenire videmus: Ut Illis, Id quod
 habere se putabant, (Umbatile,) tanquam non Solidum
 & Sincera, ex manibus eripiatur, iustissime: & Corpo-
 ra tractantibus, Umbrarum omnis sit concessa honesta le-
 gittimaque Comprehensio & Cognitio. ΟΡΘΟΤΟΜΕΙΝ
 igitur oportet, (O Rex,) inter UMBRAM & COR-
 PVS: & utriusque distinguere fines, vires, & vsus,
 IUSTITIAE Ille est Gladius, Regius, Imperatoriusque:
 cuius, vt alia multa, ita, & hoc, est prestare Diuinum
 Munus. Et Arte profecto quadam, interdum, Ipsi Sophi,
 UMBRATILES figuras, intra ipsorum Corporum Si-
 nuosos anfractus libenter admittunt: ne Asinis in Hesper-
 ridum Hortos, ruditer irruentibus, electissimae prebeantur
 Lactucae, cum illis sufficiant Cardui. Ignosces mihi O Rex,
 Mundum, de Iniustitia (ex Christi Auctoritate) arguentis:

Neque

Neque hæc, vlllo modo, hoc loco, hys Temporibus, Tuæ præ-
 sertim cõmemorata Sapiëntia, Parerga censerè volo: immò
 ne Superflua quidem. Atque hæc hæctenus. Hunc ergo
 meum MONADIS HIEROGLYPHICÆ Fætum
 (Conceptione quidẽ Londinensẽ, Natiuitate vero Ant-
 werpiensẽ) Vestræ Serenissimæ Maieitati, humillimè Of-
 fero: Obnixè à vobis contendens: vt eiusdem non Dedigne-
 mini, nunc quidem, fieri Compater: pòst verò, cùm erit &
 etate grandior, & fide sua Commendabilior, in vestra sem-
 per vobis vt seruire possit præsentia. Pro vestro, deinceps
 Ego eundem haberi volo, O Clementissimè REX: Qui, vt
 mihi visus est toto partus Tempore, Blandissimo Aspectu,
 ante oculos versari meos: ita, ea ratione, facilem mihi expe-
 ditumque huius in Lucem editionis, Laborem fecisti. Nam
 quem Annos prius continuos² Septem, Mente gestavi mea,
 eundem, incredibili vestra ad tantum Interuallum, Virtu-
 te Magnetica, duodecim solum Dierum spatio, in hanc com-
 munem Auram, placidissimè sum Enixus. Quod, Fælix,
 Faustūque esse, tam Vestræ Augustæ Celsitudini, tum ar-
 dentissimis meis sincerissimæ veritatis studijs, Concedat fl-
 la Sacrosancta TRINITAS, Quæ (in MONADIS Inef-
 fabilis, Omnipotentia, ante omnia Sæcula, fundata,) viuit
 regnatque Sempiterna: Cui Soli, omnis Laus, Honor, Vir-
 tus & Gloriã, ab omni semper ex libeat, decanteturque
 Creatura. AMEN.

² Vt apparet in Aphorismis nostris Propædeumatis, Impressis Londini, Anno 1558. ex Aph. 52.

Antwerpie.

Anno 1564. Januarij, 29.

C 2

TYPOGRAPHO.

GVLIELMO SILVIO:

Amico suo singulari;

IOANNES DEE LONDINENSIS;

S. D. P.

IDES Amice mi, Optime Gvllielme,
Quam vnice charas, Præclarissimas ha-
beam, Illustrissimi Regis MAXIMI-
LIANI Virtutes: Cui ex Cordis mei
Scrinijs, Rara, excellentissimaque communico Ar-
cana: Eaque ratione, illi communicanda Curavi, vt
etiam Plures per Terrarum Orbem (tum in eius
Honorem, propter eximias suas, Regiâsque virtu-
tes: tum vt Alij ex illo Sibi exemplum capiant: qui
& Regijs Sapientissimè vacare Regnorum Guber-
naculis: & Philosophorum tamen, Sophorûmque
Stupenda cumulate addiscere Mysteria potest) Plu-
res, inquam, eisdem frui, Vestra Diligentia, & Fide
queant. Duo igitur sunt, quæ mihi es orandus ma-
ximè: Vnum, Vt vbique accuratam meam, in Lite-
rarum Varietate, Punctis, Lineis, Diagrammati-
bus, Schematibus, Numeris, aliisque, Imiteris,
(quantum possis) Diligentiam: Ne, Idem Ipsum,
quod Ego (DEI NVTV) peperî ex omni parte be-
ne Formatum Corpus; Typographiæ Negligentia,
vel Mutilum, vel Deforme prodeat in Lucem: in-
dignum

dignum, siquidē, Rege tanto; Indignum verè Philoſophantium Studijs, & laboribus, quos in coepetitiffimè, ſepiffimèque examinando, collocare volunt, Maximis. Cauere tamen ſatis, de iſto, mihi Videor, Infortunio, dum te elegi, Iſtius nouiter Nati Operis Parentem Typographicum: qui omnibus modis, nitidum, ſuiſque bene Compoſitum Membris, tua Curatura, emittere potes.

SECUNDVM, quod à te præſtari Optarem, haud eſt leue, id quidem: Nimirum, Promiſcuo vt hominum generi, hoſce, nullo modo, in manus des Libellos. Non quòd illis ego hæc quidem, vel meliora, inuideam: Sed hoc inde oriturum mali Suſpicans: Non ſolum, quod, ex iſto Labyrintho, Se, Miſeri, nunquam extricare poſſunt: (Ingenium interea, Incredibilibus Angentes modis, peſſimèque ſuis proſpicientes Rei familiaris negotijs) ſed etiã, quòd, Alijs quoq;, (illis inuium) vel, Ingredi ſuadebunt Iter: vel de eiufdem, veluti illis explorata, Certitudine, Sceleratiſſimè eumentur; Impoſtores, Hominumque Laruæ: Vel Denique, talia DEI MAGNALIA, Eſſe, Negare; Aut meam, rabidiſſimè accuſare Sinceritatem audebunt: tunc tandem Deſperabundi; Vt, primò, hæc Myſteria, cum maxima Præſumptione aggreſſi ſunt Temerarij. At in hoc tanti Momenti negotio, Si te bene à multis iam annis noui (vel propter amicitiam noſtram:

vel Reip. Christianæ Vtilitatem; vel saltem propter
Ipsius Sapientissimi MAXIMILIANI, Heroïcas
Virtutes, quæ nihil Commune cum Hominum
Vulgari habent Sorte) Cauebis, Spero, ne Fidem
tuam frustra requisuisse Videar. Cauebis tu
quidem: &, per te, Honestissimi omnes
Librorum Mercatores.
Valeas.

Ex Musea nostro Antwerpiensi:

Anno 1564. Januarij 30.

MONA

MONAS HIEROGLYPHICA:
IOANNIS DEE, LONDINENSIS,

Mathematicè, Magicè, Cabalisticè, Anagogicèque,
explicata: Ad

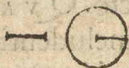
SAPIENTISSIMVM,
ROMANORVM, BOHEMIAE, ET HUNGARIAE,
REGEM,
MAXIMILIANVM.

THEOREMA I.

Er Lineam rectam, Circulumque, Prima, Sim-
plicissimaque fuit Rerum, tum, non existentium,
tum in Naturæ latentium Inuolucris, in Lu-
cem Productio, representatioque.

THEOREMA II.

AT nec sine Recta, Circulus, nec sine Puncto, Recta artifi-
ciosose fieri potest. Puncti proinde, Monadisque ratione,
Res, & esse coeperunt primò: Et quæ peripheria sunt affectæ,
(quantacûque fuerint) Centralis Puncti
nullo modo carere possunt Ministerio.

THEOREMA III.

MONADIS, Igitur, HIEROGLYPHICAE Conspicuum
Centrale Punctum, TERRAM refert, circa quam, tum
SOL tum LVNA, reliquique Planetae
suos conficiunt Cursus. Et in hoc mune-
re, quia dignitatem SOL obtinet sum-
mam, Ipsum, (per excellentiam,) Circulo
notamus Integro, Centroque Visibili.

MONAS
HIERO-
GLYPH-
CA.

THEO-

THEOREMA IIII.

LVNA Hemicyclium, licet hic, Solari sit Circulo quasi Superiorius Priusque: Tamen SOLEM tanquam Dominum, Regemque suum obseruat: eiusdem Forma ac vicinitate adeo gaudere videtur, vt & illum in Semidiametri æmuletur Magnitudine, (Vulgaribus apparente hominibus,) & ad eundem, semper suum conuertat Lumen: SOLARI, *EVSQVE* ita tandem imbui Radijs appetat, vt in eundem quasi Transformata, toto dispareat Cælo: donec aliquot post Diebus, omnino hac qua depinximus, appareat corniculata figura.

THEOR. V.

ET Lunari certè Semicirculo ad Solare complementum perducto: Factum est Vespere & Mane Dies vnus. Sit ergo Primus, quo LVX est facta Philosophorum.

THEOR. VI.

SOLEM, LVNAMQUE, Rectilinearæ Cruci, inniti, hic videmus. Quæ, tum TERNARIUM, tum QUATERNARIUM, appositè satis, ratione significare Hieroglyphica, potest. TERNARIUM quidem: ex duabus Rectis, & Comuni vtriusque, quasi Copulatio Puncto. QUATERNARIUM vero: ex 4. Rectis, includentibus 4. Angulos rectos. Singulis, bis, (ad hoc) repetitis; (Sicque, ibidem, secretissime, etiam OCTONARIUS, sese offert; quem, dubito an nostri Prædecessores, Magi, vnquam conspexerint: Notabisque maxime.) Primorū Patrum, & Sophorum TERNARIUS, Magicus, CORPORE, SPIRITV, & ANIMA, constabat. Vnde, Manifestum hic Primariū habemus SEPTENARIUM. Ex duabus nimirum Rectis, ET Comuni Puncto: Deinde ex 4. Rectis, AB Vno Puncto, sese, Separantibus.

THEOR.

THEOR. VII.

Elementis, extra suas Sedes naturales, dimotis: Suos ad ad eandem Reditus, naturaliter, per Rectas facere lineas, Dislocata eorundem homogeneæ Partes, experientem docebunt: Absurdum igitur non erit, per 4. rectas, ab vnico Puncto, Indiuiduoque in Contrarias excurrentes partes, **QVATVOR ELEMENTORVM**, (in quæ Elementata, singula, tandem resolui possunt) innuere Mysterium. Hoc etiam notabis diligenter; Geometras docere, **LINEAM**, **EX PUNCTI FLXV**, produci: Nos hic simili ratione, fieri monemus: Dum Elemétares nostræ Lineæ, ex **S T I L L A E**, (tanquam Puncti, Physici) continuo Casu, (quasi **FLXV**) in Mechanica nostra producantur Magia.

THEOR. VIII.

QVATERNARI, præterea Expansio Cabalistica, secundum vsitatæ Numerationis Phrasim, (dum dicimus, Vnum, duo, tria, quatuor) **DENARIVM**, summam exhibet. Vt & ipse Pythagoras dicere solebat: Nam 1. 2. 3. & 4. decem conficiunt. Non temerè ergo, **CRVX** Rectilinea, (id est, Vigesima & Prima Romani Alphabeti litera) ex 4. fieri rectis iudicata, ad **DENARIVM** significandum, ab Antiquissimis Latinis Philosophis est assumpta: Locus etiam illi est ibidem definitus, Vbi **TERNARIVS**, vim suam per **SEPTENARIVM** ducens, illum statuit,

THEOR. IX.

Hoc autem nostræ **MONADIS**, **SOLI**, **LVNAE**QUE, optimè conuenire videbitur: cum eorundem per 4. Elementorum Magiam, Exactissima in suas Lineas fuerit facta **SEPARATIO**: Deindeque, per earundem Linearum Periphoras (Ad omnis enim datæ lineæ Magnitudinem, licet Circulum describere per Geometriæ leges) **Circularis**, in **Complemento SOLARI**, fuerit facta **CON-**

D I V N C T I O .

IVNCTIO. Tunc enim latere non potest, quantum nostræ MONADIS, SOLI, LVNAE QVE, Crucis DENARIA inferuiat Proportio.

THEOR. X.

DOdecatemorij Arietis, omnibus est notissima, quæ est in Astronomorum vsu (quasi Acioædes, Acuminataque) figura ista: Vt & ab hoc cæli loco, Triplicitatis Ignæ, notari Exordium constat. Ad ignis ergo ministerium (in huius Praxi MONADIS) requiri significandum, Arietis adiecimus Astronomicam notam. Sicque breuiter, nostræ MONADIS, Vnam absoluius Considerationem Hieroglyphicam: quã sic volumus, vnico Contextu Hieroglyphico proferri.

MONADIS ISTIVS,

LVNA ET SOL, SVA SEPARARI VOLVNT ELEMENTA, IN QVIBVS DENARIA VIGEBIT PROPORITIO; IDQVE IGNIS FIERI MINISTERIO.

THEOR. XI.

ARietis Nota Mystica, ex duobus Semicirculis, in communi Puncto connexis, constituta: Aequinoctialis Nycthemeræ loco aptissimè assignatur. Viginti enim & quatuor Horarum Tempus, Aequinoctij modo distributum, Secretissimas nostras denotat Proportiones. Nostræ dico respectu Terræ.

THEOR. XII.

ANTIquissimi Sapientes Magi, quinque Planetarum; nobis tradidere Notas Hieroglyphicas: Compositas quidem omnes, ex LVNAE vel SOLIS Characteribus: cum Elementorum aut Arietis Hieroglyphico Signo. Veluti istas,

istas, quas hic vide-
ris figuratas. Quas
singulas modo Hie-
roglyphico, ex no-
stris prius iactis Fun-
damentis, non erit

♄		Saturnus.	♄	♂	Mars.
♃	♃	Jupiter.	♃	♀	Venus.
♃		Mercurius.	♃	♃	Mercurius.

explicare difficile. At primùm, de ijs quæ Lunæ habet Cha-
racterem, nos nunc Paraphrasticè agemus: de Solaribus de-
inde. LVNARIS nostra Natura, dum per Elementorum
scientiam, circa nostram sit semel reuoluta Terrâ, SATVR-
NVS mysticè dicebatur. Et eadem de causa, IOVIS quo-
que habebat nomen: istamque retinebat figuram secreto-
rem. Et Lunam, tertia elementatam vice, obscurius sic
notabant. Quem, MERCVRIVM vocare solent. ♃

Qui, quàm sit LVNARIS, videtis. Istum, QVARTA
Reuolutione produci, licet Quidam velint Sophi: nostro
Secreto proposito tamen, non erit id Contrarium: Modò
Spiritus Purissimus Magicus, loco Lunæ, τῆς λευκάνσεως ad-
ministrabit Opus: & sua virtute Spirituali, nobiscum SO-
LVS, per Mediam quasi Naturalem diem sine verbis, Hie-
roglyphicè loquatur: in Purissimam Simplicissimamque, à
nobis præparatam Terram, Geogamicas, istas 4. introdu-
cens, IMPRIMENS QVE
figuras: vel illarum loco,
illam alteram.

THEOR. XIII.

MARTIS ergo Character Mysticus, an non ex SOLIS
& ARIETIS, Hieroglyphicis, est conflatus? elemen-
tali (partim) interueniente Magisterio? Et VENERIS, quæ-
so, an non ex SOLIS, & Elementorum Pleniore Explica-
tione? Isti ergo Planctæ, SOLAREM respiciunt περιφορὰν,
Opusque Αἰναζωοπυρήσεως: In cuius progressu fit tandem

D 2 Con-

Conspicius Mercurius ille alter: Prioris quidē Vte-
 rinus Frater. Lunari scilicet Solariq̄ue Elemento-
 rum Cōpleta T Magia, vt expressissimē nobis ipse Hiero-
 glyphicus loquitur Nuncius, modò in illum oculos defigere, auremque illi præbere attentio-
 rem velimus. Et, (N V-
 TV DEI,) iste est Philosophorum MERCVRIVS ille
 Celeberrimus, MICROCOSMVS, & ADAM. At Sole-
 bant tamen Expertissimi Nonnulli, huius loco graduq̄ue
 SOLEM ipsum ponere. Quod nos hac nostra ætate non
 possumus præstare: nisi ANIMAM aliquam à CORPO-
 RE, arte Pyronomica Separatam, huic Operi χρυσοκοράλλω
 præficeremus. Quod & factu est difficile: & propter
 Igneos, Sulphureosq̄ue quos secum adfert halitus, pericu-
 losissimum. Sed illa, certē, ANIMA, mira præstare poterit.
 Nimirum, tum ad LVNAE, Discum, (Vel MERCVRII
 saltem) LVCIFERVM; Immo & PYROENTA, Indis-

solubilibus Ligare vin-
 culis. Tum Tertio (vt
 volunt) loco, (ad SE-
 PTENARIVM nostrū
 Complēdum Nume-
 rum) SOLEM nobis
 istum exhibere PHI-
 LOSOPHORVM. Isto-
 rum duorum Theore-
 matum ARCANIS,
 significandis; Videte,
 quā exactē, quā a-
 pertē, nostræ MONA-

TOTIVS
 ASTRO-
 NOMIAE
 INFERIO-
 RIS, ANA-
 TOMIA
 MONADI-
 CA, PRIN-
 CIPALIS.

		4: ☾ †		
		3: ☽		
6: ♀ †	2: †	☽ ☾ †	4: †	☽ ♀ †
		☉ ☽ †		
		☾ ♀ †		

DIS HIEROGLYPHICAE, respōdeat ANATOMIA ista.

THEOR. XIII.

EX SOLE & LVNA, totum hoc pendēre Magisterium
 iam clarē confirmatum est. Huius, etiam Termāximus
 ille

ille Hermes, nos olim admonuit: Eius Patrem, SOLEM, esse, afferens: LVNAM autem, Matrem: Nutriri verò Scimus in TERRA LEMNIA. Radijs nimirum LVNARI-
BUS & SOLARI-
BUS, Singularem circa Eandem, exercentibus INFLVENTIAM.

THEOR. XV.

SOLIS proinde LVNAE QVE circa Terram Labores, Philosophis proponimus Considerandos. Huius quidem, quo modo, dum in Ariete versatur SOLARE Iubar: Ipsa tunc in Proximo (scilicet Tauri) Signo, Lucis novā recipiat Dignitatem: EXALTETVR QVE Supra Innatas sibi vires. Quam (præ alijs notabilem magis) LUMINARIUM, Vicinitatem, Charactere quodam mystico explicabant veteres: TAVRI, insignito Nomine. Quam, quidem, LVNAE esse EXALTATIONEM, vsque ab ipsa prima Hominum ætate (inter Astronomorum Placita,) memoriæ esse proditum, notissimum est. At Intelligunt Mysterium Illi soli, qui absoluti euasere Mysteriorum Antistites. Vt & simili ratione, VENERIS esse DOMVM, dixere TAVRVM: Casti nimirum Prolificique CONIVGALIS AMORIS: Sic enim ἡ φύσις, τῆς φύσεως ἐρπύρεται: Vt Magnus ille OSTANES in Secretissimis suis Recondidit Mysterijs.

SOLIS verò, qua ratione, Ipse, post Aliquas sui Luminis, admittas Eclipses; MARTIVM Robur accipit: & in eiusdem quoque DOMO (Nostro scilicet Ariete) veluti in sua Triumphare dicitur EXALTATIONE. Quæ Secretissima Mysteria, nostra etiam MONAS clarissimè, perfectissimèq; demonstrat: TAVRI quidem ista que hîc est depicta Hieroglyphica figura: & illa MARTIS: quæ 12. & 13. Theoremate adduximus: quæ SOLEM Recta in ARIETEM tendentem, indicat. Ex præsentem Theoria,

Taurus		LVNAE EXALTATIO.
		ELEMENTA.
Aries		SOLIS EXALTATIO.

Alia nostræ MONADIS sese offert Anatomia Cabalistica: cuius ista est vera Artificiofaque explicatio. LVNAE, SOLISQUE EXALTATIONES, MEDIANTE ELEMENTORVM SCIENTIA.

ANNOTATIO.

Duo hic maximopere notanda est: Censeo: unū, quod Tauri Hieroglyphica ista figura, nobis Græcorum Diphthongum α , exacte representet, Prima Declinationis, Gignitiuam semper singularem Terminationem. Secundo, ex apta Metathesi Locati, dupliciter nobis ALPHA commonstrat: Circulo & Semicirculo Tangentibus solum, vel se mutuo (ut hic) secantibus.

THEOR. XVI.

¶ Am nobis de CRUCE, paucis, ad nostrum propositum, est Philosophandum. CRUX nostra, licet ex duabus Rectis (vt diximus) & æqualibus illis quidem, confecta sit: non se mutuo tamen in æquales diffecant longitudines. Sed tum æquales, tum inæquales partes, in Mystica nostræ Crucis distributione, haberi voluimus. Innuentes, in Binarum ita sectarum potestate (eò quòd æqualis sunt Magnitudinis) CRUCIS quoque Aequilateræ, virtutem latere. Generalissimè enim, CRUCE, ex æqualibus Rectis, fieri iussa; æquali profecto linearum Decussatione, eam fieri debere, NATVRÆ quædam requirit IUSTITIA. Secundum cuius Iustitiæ Normam, de Aequilatera CRUCE (qualis est latini Alphabeti litera vigesima prima) hæc quæ sequuntur, perpendenda proponemus. CRUCIS, Rectilinearæ, Rectangulæ, & Aequilateræ, Si per commune sectionis punctum, & Contrapositos angulos, Recta vbi- cunque transire concipiatur: Ex vtraque parte, sic transeuntis Rectæ, Crucis factæ partes, sunt omnino similes & æquales: Quarum figuræ, eadem sunt, cum illa Latinorum litera, quæ Vocalium esse QUINTA, recepta est, & ad QVINARIVM denotandum, apud Antiquissimos Latinorum Philosophos vsitatissima erat: Idque haud absurde ab illis

ab illis esse factum Censeo; cum sit Denarij nostri, Confor-
 mis Medietas. Ex illius ergo figuræ, Sic duplicatæ
 (ex hac Hypothetica Crucis diuisione) proueniē-
 tis, ea ratione, qua **QVINARIVM** vtræque repre-
 sentant (licet erecta altera, Altera autem hic sit euer-
 sa) Monemur, Radicum Quadratarum hic imitari Multipli-
 cationem Quadratam: (quæ hic mirabiliter in **NUME-
 RVM CIRCVLAREM** incidit, scilicet **QVINARIVM**)
 Vnde produci certò constat, **VIGINTI & QVINQVE:**
 (vt & ipsa litera, est vigesima: & Vocalium Quinta.) Nunc
 vero alium sitū ipsius **CRVCIS** æquilateræ considerabi-
 mus: istum nimirū: qui nostræ **MONADICAE**
CRVCIS Situi est similis: Similem autem hic
 fieri Crucis Diuisionem bipartitā (vt supra) sup-
 ponimus. Vnde alterius literæ, latini Alphabeti,
 se monstrat etiā geminata figura: erecta vna, euerfa, & auer-
 fa, altera: Quæ (ex Latinorum vetustissima consuetudine) ad
QVINQVAGINTA repræsentandum, in vsu est. Istud,
 inde mihi primò statutum videtur: Eò quòd sit & Illa qui-
 dem **QVINARI II**, Nota, ex nostro Crucis **DENARIO**,
 essentialiter desumpta: at eo situ Locatæ, quo, omnium
 Mysteriorum Maximi, ipsa Crux, est Consummatissima,
 Hieroglyphica Nota: Vnde **DENARI II** Potestatem, in
 sua **QVINARIA** Virtute **COMPLECTENS**, **QVIN-
 QVAGENARIO NUMERO** tanquam suo Partui, gra-
 tulatur. **O, MI DEVS, QVANTA HAEC MYSTE-
 RIA?** & Nomen illi, **EL**. Immò & hac ratione quoque,
 ipsam Denariam Crucis virtutem respicere videtur; quòd
 Medio Loco, inter primam Alphabeti Literam, & ipsum
 Crucis Denarium sit constituta: & ab alterutra, ipsa sit,
 ordine, Decima. Et cum in **CRVCE**, duas eiusmodi
 integrales esse partes ostendimus (Numeralem nunc solum
 earundem vim Considerantes) **CENTENARIVM** inde
 excrefcere

excrefcere apertiffimum eft. At fi, ex Quadratorum Lege, Mutuam patiantur Multiplicationem, Bis Mille, Quingenta nobis reddent: Qui huius *QVADRATVS*, ad prioris Circularis Numeri Quadratum, comparatus: & eidem Applicatus, etiam *CENTENARIVM*, denuo reftituet: vt & ipfa *CRVX*, fecundum Sui *DENARII* Potentiam, fe explicans, *CENTVRIO* effe agnofcetur: Et tamen cum fit nifi Vnicus ipfe *CRVCIS* Character: Vnum quoque representat: Hic ergo (præter alia notatu digniffima) ab iftis *CRVCIS* Theorijs, Numerate, & Progredi iã fumus edocti ad hunc modum: Vnum, Decem, Centum. *DENARIA* fic nos Euehente *CRVCIS* Proportionem.

THEOR. XVII.

VT ex Sexto Theoremate liquere potest, in *CRUCE* nostra *QVATVOR* rectos confiderari, angulos: Quorum vniciuque, *QVINARI* attribuere fignificationem, præcedens doceret Theorema: Vno quidem locatis modo: At alterum obtinētibus Situm; Idem Theorema, *QVINQVAGENARI* Numeri, fieri Hieroglyphicas Notas admittit: Ita, euidentiffimum eft, *CRUCEM*, *DENARIVM* notare vulgariter: Tum in Latini Alphabeti ordine, literam effe vigefimam primam: (Vnde eft factum, quod, Sophi, Mecubales, dicti, viginti vnum, per eandem Significabant Literam:) Denique, & Simpliffimè confiderari poffe: vt Vna Nota, effe confpicitur; qualemcunque & quantamcunque aliam habet potestatem. Ex quibus omnibus, optima Demonftratione Cabaliftica concludi poffe videmus: *CRUCEM* noftram, Myftis, *DVCENTA*, *QVINQVAGINTA DVO*, mirabili Compendio Significare poffe. *QVATER* enim *QVINQVE*; *QVATER* *QVINQVAGINTA*; *DECEM*: *VIGINTI VNVM*; & *VNVM*: *DVCENTA QVINQVAGINTA DVO* efficiunt.

ficiunt. Quem Numerum, duabus adhuc alijs rationibus: ex præmissis vt nos elicere possumus: ita Cabalisticis Tyronibus, eundem commendamus eruendum: breuitati sic Studentes: Eiusdè tamen Magistralis Numeri, variam productionem artificiosam, Philosophorum dignam Iudicantes Consideratione. Nec vos, aliam, hic, Mystagogiam Celabo, Memorabilem. **CRUCEM** nostram in duas alias literas, se Distribui Passam, Videntes: Si, vt Numeralem eandem virtutem quodam modo perpendimus prius, ita vicissim nunc **ILLARVM VERBALEM VIM**, **CVM IPSA CRUCE**, **CONFEREMVS**, quòd inde Oriatur **L.V.X: VERBUM**, Finale & Magistrale (ex illa **TERNARI**, in Vnitate Verbi, Conspiratione & Consensu) cum summa Admiracione, Intelligemus.

THEOR. XVIII.

EX duodecimo & decimotertio Theorematis nostris colligi potest, Cælestem Astronomiam, **INFERIO-**

RI, esse quasi **Par-**
tem & Magistram.

Subleuatis ergo in **Cælum** oculis **Caba-**

listicis (ex Prædicto-
rũ Mysteriorũ Theo-

rica Illuminatis) talè
ad amussim nostræ

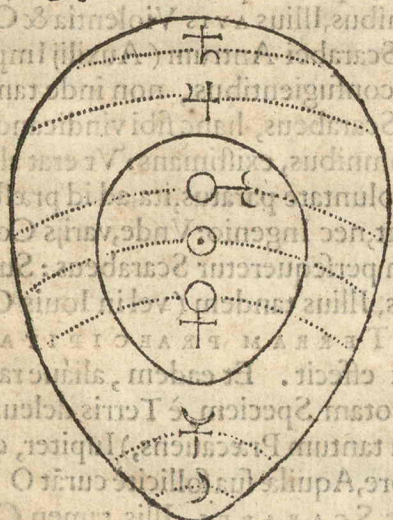
MONADIS, con-
spiciemus ANATO-

MIAM: IN NATV-
RAB LVMINE, VI-

TATE sese sic no-
bis semper ostendè-

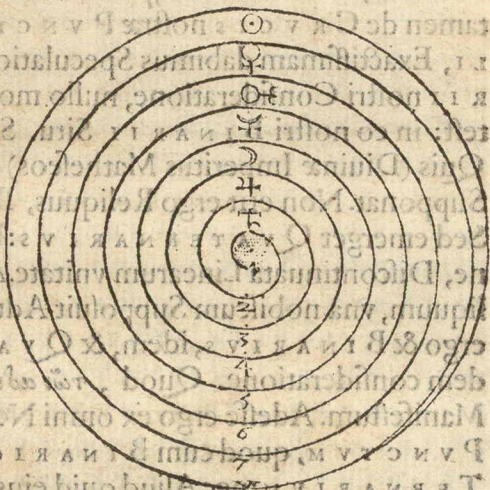
tem. Et suopte **NV-**
TU, Secretissima hu-

E iusce

iusce Physicæ ANALYSE OS Myſteria, apertiffimè dete-
 gentem. **OVI** autem figuram, iſti **COORDINATIO-**
NIBUS adhibere: **Cæleſtis NUNCIUS**, dum Theoricus, Cæle-
 ſtesque Geſtus, ſumus aliquando Contemplati, fuimus e-
 docti. **OVALI** enim, Ipſum, in Aethere, ſuo Curſu Fi-
 gurare Circuitiõnem, Aſtronomis eſt notiſſimum. Et, cum
 Dictum, Sapienti, Sat eſſe debeat: En noſtras huius Cæle-
 ſtis Conſilij Interpretationes (ſic Hieroglyphicè propoſi-
 tas:) prædictis omnino, Conſentaneas. **HINC** Moniti,
 diſcant Miſerrimi Alchimiffæ, ſuos agnoſcere Errores va-
 rios: Quæ ſit Albuminis **O VORVM A QVA: QVOD EX**
VALTELLIS OLEVM. QUÆ O VORVM CALX: HINC,
Imperitiſſimi illi Impoſtores, cum illorũ Deſperatione, In-
telligant: Aliaque his ſimilia, per plura. HIC PROPOR-
TIONATVM ANATVRA, OFFERE TOTVM HA-
BEMVS. Hoc illud eſt OVVM A QVILINVM, Quod
SCARABEVS, olim diſrupit: Propter INIVRIAM, quã
Timidis Brutifq; Hominibus, Illius AVIS Violentia & Cru-
delitas intulit: Licet ad Scarabei Antrum (Auxilij Implo-
randi Gratia) aliquibus confugientibus, non inde tamen
liberatis: Sed ipſe ſolus Scarabeus, hanc ſibi vindicandam
INIVRIAM, modis omnibus, exiſtimans: Vt erat alacri
animo, Conſtantique Voluntate paratus, ita, ad id præſtan-
dum, nec Viribus carebat, nec Ingenio: Vnde, varijs Cona-
tibus A QVILLA M dum perſequeretur Scarabeus: Subti-
liſſima FIMI Arte vſus, Illius tandem (vel in Iouis Gre-
mio depoſitũ) OVVM, in TERRAM PRAECIPITARI
adeoque DISRUMPI effecit. Et eadem, aliãue ratio-
ne Aquilinam tandem totam Speciem, è Terris deleuiſet
Scarabeus, niſi, (malum tantum Præcauens,) Iupiter, effe-
ciſſet: Quo Anni tempore, Aquilæ ſua ſollicitè curã OVA,
Nulli vt circumuolitent SCARABEI. Illis tamen Con-
ſulerem, qui iſtius AVIS vexantur Crudelitate, ab ipſis
ſolui
Heliocan-

Heliocantharis (qui ita certis Temporū Curriculis latitando viuūt) Vtilissimam artē discere: Quibus, iam licet nō faciant ipsi, esset tamen longē gratissimū, suis **INDIGILIS** & Signis, de suo Inimico, Vindictam sumi posse. Et hic (O Rex) non Aesopum conari me vt agam, Sed Oedipum, Farentur, si adessent, Illi, quorum Mentēs, ita de Naturā Summis Fabulari Mysterijs, primō subiuit. Esse profecto quosdam noui, qui **SCARABEI ARTIFICIO**, Si haberent **DISSOLVTVM AQVILINVM OVVM**, **CALCEM** eiusdem, cum Albumine puro, totoque **TEMPERARENT** primō. Deinde illud **TEMPERAMENTVM**, **VITELLI** liquore toto, artificioso ordine, oblinirent: voluendo, reuoluendoque: Vt Scarabei suas conglomerant Pilas. Ita, magna fieret **OVII METAMORPHOSIS**: Iam scilicet disparēte, & quasi inuoluto **ALBVMINE** ipso (illis multis, veluti Helicis Reuolutionibus factis) in ipso **VITELLINO** SOLIQVORE. Cuius Artificij, tale Helioglyphicum signū, **NATVRABAE** haud displicebit Oeconomis. Sæculis prioribus, multū esse, à grauissimis, & Antiquissimis, celebratū Philosophis, tale Artificium, legimus: certissimum & vtilissimum, Anaxagoras certē, ex hoc Magisterio, excellentissimam, Post, fecit Medicinam: vt in suo. $\pi\epsilon\rho\iota\ \tau\ \epsilon\upsilon\sigma\pi\omicron\phi\omicron\upsilon\nu\ \phi\upsilon\sigma\iota\kappa\omicron\varsigma$

libello videre licet. Nihil hinc esse extra nostram MONAS virtutem Hieroglyphicam, qui animum istis Mysterijs sincerius applicat, clarissimè perspiciet.

THEOR. XIX.

QUOD SOL & LVNA, omnibus ceteris Planetis, longè fortius, in inferiora cuncta Elementata Corpora, suas Corporales infundant Vires: Omnium rerum Corporatarum ANALYSIS PYRONOMICA, Effectu demonstrat: LVNAE dum refundant Aqueum Humorem: SOLISQUE Igneum Liquorem: quibus Rerum Mortalium Sustentatur CORPULENTIA TERRESTRIS.

THEOR. XXV.

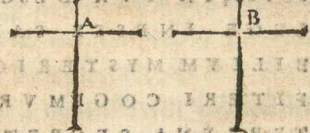
LICET satis bona ratione Hieroglyphica, supra, demonstrauimus, ELEMENTA, per Lineas Rectas significari: Hic tamen de CRVCIS nostrae PVNCTO quasi CENTRALI, Exactissimam dabimus Speculationem. In TERNARI nostri Consideratione, nullo modo, Illud Abesse potest: in eo nostri BINARIJ Situ. Si enim abesse posse, Quis (Diuinæ Imperitus Matheseos) contenderet: Abesse Supponat. Non erit ergo Reliquus, BINARIUS noster: Sed emerget QVATERNARIUS: Puncti illius Ablatione, Discontinuatâ Linearum vnitâte. At Binarium esse Reliquum, vnâ nobiscum Supposuit Aduersarius noster: Erit ergo & BINARIUS, idem, & QVATERNARIUS, eadem consideratione. Quod, τὴν ἀδωδωτόν esse, satis est Manifestum. Adesse ergo ex omni Necesitate, debet illud PVNCTVM, quod cum BINARIO, nostrum Cōstituat TERNARIVM: nec Aliud quid eius loco SVBSTITVI potest. Non tamen est de Hypostatica Proprietate, ipsius BINARIJ: nec aliquo modo Pars. Quod non sit Pars, hinc demonstratur. Omnes Lineæ Partes, sunt Lineæ. At illud esse PVNCTVM, hypothesis confirmat. Non ergo

BINA-

BINARIJ illius Pars aliqua: Vnde multo minus de Hypo-
 postatica Proprietate Binarij. Proinde NOTANDVM est
 maximè, quod & Propriam Habeat HYPOSTASIM: Et
 nihilò minus tamen, in ipsis nostri BINARIJ Longitu-
 dinibus LINEARIBVS, cõtineatur. Et quia, Sic, VTRIS-
 QVE videtur esse COMMVNE; QVANDAM, & IPSVM,
 BINARIJ, SECRETA RECIPERE IMAGI-
 NEM censi. Vnde, QVATERNARIVM, Hic, DE-
 MONSTRAMVS, INTERNARIO QUIESCENTEM.
 Tu, mi Deus, mihi ignoscas obsecro, Si erga tuam nunc
 Peccauerim Maiestatem, tatum, in Publicis Scriptis, Reue-
 lans, Mysterium. Sed Spero, quòd, Soli, qui sunt Digni illud
 verè Intelligent. Pergamus nunc ad nostræ CRVCIS,
 illum, quem assignauimus QVATERNARIVM. Vbi an
 Abeffe illud PUNCTVM potest, quod IBI Representa-
 tur, perpendamus. Mathematica profectò nos docet remo-
 ueri posse. Nam non Solum, EOSEPARATO, RELI-
 QVVS Est noster QVATERNARIVS: Sed cum DI-
 STINCTIOR longè, tum CLARIOR in omnium ocu-
 lis erit FACTVS. NULLA SVAE SVBSTANTIA-
 LIS PROPORTIONIS RECEDENTE PARTE:
 SED SVPERFLVO, ET CONFVSIONIS PUNCTO,
 SIC DAMNATO, REPECTO QVE. O Omnipotens
 Diuina Maieftas, QVANTAM TVIS APICIBVS, ET
 IOTIS, IN TVA DESCRIPTIS, DISPOSITIS QVE
 LEGE INESSE SAPIENTIAM, ET INEFA-
 BILIVM MYSTERIORVM INFINITATEM, CON-
 FITERI COGIMVR MORTALES: SI MAXIMA
 TERRENA SECRETA ET ARCANA, VNIVS IS-
 THVS PUNCTI, A ME, (AT IN TVO LVMINE)
 LOCATA ET EXAMINATI, INDICIO VA-
 RIO, EXPLICARI ET FIDELISSIME DEMON-
 STRARI QVEANT? PUNCTI videlicet, in TERNA-

(col supra)

RIO diuino, nullo modo SUPERFLVI: AT PUNCTI
 in QVATVOR ELEMENTORVM REGNO, confide-
 rati, FAECULENTI quidem, CORRVTIBILIS,
 TENEBRICOSI. O Terque, Quaterque Beatos Illos,
 qui illud TERNARIUM, (quasi COPVLATIVVM) ADI-
 PISCI possunt PUNCTVM: & illud QVATERNARI-
 RII, TETRVM & SUPERFLVVM, AMANDARE Te-
 » nebrarumq; Relinquere Principi. Sic, ad CLARITATIS
 » NIVEAE, & ALBARVM VESTIVM Ornamenta per-
 » uenimus, O MAXIMILIANE: Quem, Deus, (ista
 Mystagogia, aut Austriacæ Familix aliquem) Maximum, ali-
 quando faciat (vel me quidem in Christo Dormiente) ad
 sui Tremendi Nominis Honorem: in istis, Istis, (Puncti in
 TERRIS SUPERFLVI,) abominandis Tenebris, & vl-
 terius, intollerabilibus. Sed ne Ipse iam Superflua (non
 apto, scilicet loco) profundam verba, intra Propositi mei
 Cancellos, astutum, nunc me recipiam. Et, quia, illis Ser-
 monem iam absoluerim, quorum Oculi in eorum Sedent
 Corde: Nunc mihi ad illos couertenda Oratio est, quorum
 Corda in eorū adhuc promineant oculis. Quæ hoc loco di-
 ximus, En CRVCIS adscripta figura, aliquo modo represen-
 tare potest. Primū, de PUNCTO, in Binis Aequalibus LI-
 NEIS (æqualiter & inæqualiter decussatis) NECESSARIO,
 Veluti hic, ad A. Deinde, ad B. (quasi quandam Puncti su-
 perflui ablati, Vacuitatem) distin-
 ctas videtis, QVATVOR rectas
 Lines: à PUNCTO, prius illis cō-
 muni, SERARATAS: Illis, inde,
 nullo eueniente sui detrimento.
 » Ista est via, per quam Nostra MONAS, per Binarium, TER-
 » NARIVM QVE progrediens, in QVATERNARIO Pu-
 » rificato, SIBI Vni restituatur, per Aequalitatis Proportio-
 » nem. (Quodque enim Totum, suis omnibus partibus est
 Aequalc.)

Aequale.) Hocque dum fiat, nihil interea Externarum ad-
mittit, Nostra M^ON^AS, Vnitatum: Numerorumue: Cum
ipsa sibi exactissime Sufficiat: Suis absolutissima Numeris
omnibus. In quorum Amplitudinem, tum Magicis dif-
funditur modis: tum non vulgari, post, Artificis Industria,
& maximo Ipsius Monadis Emolumento, (in Dignitate &
Potentia) ad suam Primam Propriamque Restituitur M^A-
T^ER^IA^M: interim, quæ ad genuinam hereditariamque
suam non Spectant Proportionem, omni modo & diligen-
tia, reiectis, reiectisque in æternum Fæcibus.

THEOR. XXI.

SI, Quod in nostræ M^ON^AD^IS Recessibus, Interius Late-
bat Inuolutum, esset id quidem in Lucem erutum; comu-
tatisque vicibus, eiusdem Partes Primæ, quasi que Exterio-
res, Loco Includerentur Medio, Qualis inde fieret M^O-
N^AD^IS Philosophica Transformatio, Superius Vidistis:
Nunc verò, Mysticæ M^ON^AD^IS, aliam vobis propone-
mus Localem Commutatione: Partibus illis, vnde S^VP^E-
R^IORVM PLANETARVM, Characteres nostri Hieroglyphici,
fese nobis obtulere prius, Sursum hic erectis: eaq; ratione,
reliquis quidẽ deinceps Planetis, eum singulis Sortientibus
Sitũ, quẽ illis Plato adscribere ferẽ visus est:

Si ritẽ ex Positione ista desumantur. In ipso
enim Acumine Arietino, Conueniunt Satur-
nus, Iupiter, Mars: deinde descendendo, Crux
Veneri Mercurioq; inseruit. Sequuntur tan-
dem ipse Sol, & Infima, L^VN^A. Sed hæc alio
sunt ventilanda loco: Nostræ tamen M^ON^A-
D^IS hosce nolui celare Thesauros Philoso-
phicos: Sicque vnã rationem dare, cur ita M^ON^AD^IS mu-
tari Sicut, consultum duximus. Sed, alia, quæ in rem ve-
stram esse scio, Videte, Auditeque, de hoc Situ, maiora:
paucisque explicanda. Distribuemus igitur M^ON^AD^EM,

(hoc nouo modo Locatam) in Ana-
 tomica Membra B, D, C. Vbi, in illo
 nouo TERNARIO, ipsius D, & C,
 vel Rusticis quidem, sunt notæ FI-
 GURAE. At ille TERTIVS, qui per
 B designatur, non tam facile à Cun-
 ctis cognosci potest. Nec illud qui-
 dem leuiter est considerandum: illas
 1. tam notas FORMAS, D, & C, sepa-
 ratas diuersasque ab illo B, ostendere ESSENTIAS: Se-
 2. cundò, quòd istius C, cornua, deorsum, quasi TERRAM
 versus conuerti cõspiciantur: Et, D illius, ea pars quæ ipsam
 3. C, illuminat: versus terram, deorsum Scilicet, respicit: in cuius
 folius Centro, est Visibile PUNCTUM: verè TERRE-
 4. STRE: Et Quòd vtraque Denique D & C, ad Inferiora ma-
 gis loca, hinc suum Hieroglyphicum faciunt Indicium, quàm
 B. Terra autem, Hieroglyphicè, STABILITATEM, &
 FIXIONEM, notare nobis potest: Qualia ergo sint D, &
 C, inde, concludendum relinquò. Vnde etiam Magnum
 nunc notare SECRETVM, Quisq; potest: de Priore SOL-
 LE & LVNA, quæ diximus, quo modo hinc Interpretatio-
 nem pleniorè, & maximè necessariam, recipere possunt:
 Illis quidem, vsque in hunc locum, sursum positis: Lunari-
 busque Cornibus sursum eleuatis. Sed de hoc Satis. TER-
 TII nunc illius, Iuxta nostræ Hieroglyphicæ Artis Funda-
 menta examinemus NATVRAM. Primò, in Capite gestare
 videtur LVNAM DVPLICEM. Vel Arietem, nostrum, (sed
 inuersum Mysticè.) Deinde Elemètorum habet annexum
 Hieroglyphicum Signum. Quantum ad LVNAM Du-
 plicatam attinet: Sic (iuxta Materiam subiectam) explicari
 potest: DVPLEX LVNAE GRADVS. De gradibus lo-
 quimur illis, quales Physices Periti, QUATVOR tantum
 inter omnes possunt inuenire Creatas NATVRAS: Nimi-
 rum

rum ESSE, VIVERE, SENTIRE, & INTELLIGERE. Primos ergo Duos istorum Gradus, huic inesse annotantes: Sic dicemus: LVNA EXISTENS, VIVA. Vitā verò Quidam per Motum definiunt. MOTVS autem Sex sunt notissimæ Species. CRUX certè quæ adiuncta est: Elementorum hic requiri Notat Artificium. Præterea, in istis nostris Theorijs, vt SEMICIRCVLVM, LVNAE esse Hieroglyphicum sæpissimè tradidimus: Ita & Integrum Circulum, SOLEM significare: hîc autem, duo sunt Semicirculi; Sed SEPARATI (ad commune PVNCTVM Copulati tamen) qui, si aprè coniungantur (vt arte possunt quidem) SOLAREM nobis Circularemque referre possunt Plenitudinem. Ex istis simul consideratis, sic Summatim, Hieroglyphicè, nos hanc proferre posse Sententiam patet. LVNA EXISTENS VIVA, PER ELEMENTORVM TRACTANDA MAGISTERIVM: HABENS POTENTIAM, VT SOLAREM REPRESENTET PLENITVDINEM, SVIS SIMVL ARTE CONNEXIS SEMICIRCVLIS. Compleatur ergo: Fiatq; ille, (quem diximus) CIRCVLVS: vt, per E literam, hic annotauimus. Memores ergo simus, primò hunc SOLAREM GRADVM, non Natura nobis fuisse obuium, sed ARTIFICIALEM, FACTITIVM quæ iam esse: Et eum quidem, nobis se obtulisse primo aspectu, & Natura sua (vide licet in B) suis Partibus Laxis, Fluxis, dissolutis, non SOLIDE in solarem Speciem Compactis. Deinde horum Semicirculorum Semidiametrum, non esse æqualem Semidiametro D & C (nobis ita natorum, & omnibus Notissimorum) sed Minorem multo. Vnde Clarum est: non esse tantæ Amplitudinis, istum B, quante sunt ipsa D, C. Et hoc bene nobis confirmat E ipsum: opere isto Circulari, a B, in Speciem E, promotò. Nam inde nobis emergit VENERIS solum Character. Apertum ergo iam fecimus: Hieroglyphicis istis

cis istis Syllogisimis: $E \times B$, non sperandum nobis verum D .
 Nec fuisse primò veram C , in natura B : Vnde nò fuit $V E$ -
 $R A$, $L V N A$, $V I V A$. De $V I T A$ ergo & Motu quoq; ià dubitare
 potes: an verè & Naturaliter, sic se habeant: Erunt tamè, vt
 iam Prudentibus Elucidauimus, ad minus $A N A L O G I C A$
 quidè, $O M N I A$, quæ simili (de B) dicuntur Phrasi: vt & supe-
 rius, quæ de C , & D , perstrinximus breuiter, $A N A L O G I C E$.
 Ipsi B , cum suis $E L E M E N T I S$, Propriè conueniunt. Quæ de
 Arietis etià Natura adduximus, huic debèt exactè còueni-
 re: cum eandè illius in suo capite (licet inuersà) gestet Figu-
 rā: vt & Elementorū eadè Nota Mystica, ipsi B adiungitur.
 Cum ex hac tamè Anatomia videmus, quòd ex vnico no-
 stræ $M O N A D I S$ corpore (tali dissecto arte) iste nouus pro-
 dierit $T E R N A R I V S$: Inde, dubitare nò possumus, Eius-
 cemo di $M E M B R A$, mutuam inter se amplexura $S Y M P A$ -
 $T H I A M$: $V N I O N E M Q V E$ $M O N A D I C A M$: $A B S O L V T I S S I M A M$,
 sua quasi sponte, admissura: Ita in istis $M E M B R I S$, $M A$ -
 $G N E T I C A$ virtus est vegeta. $I V S$, $M H R I D V T I K E I I$

Hoc denique, annotare libuit, (animi recreandi gratia:)
 Quòd ipsum B , nobis, $R V S T I C A S$, tot literas expeditissi-
 mè exhibet, quot Puncta, sursum, conspicienda in
 Capite, & quasi Fronte gerit: istas scilicet tres: ∞ ∞
 vt & alias quasi sex: (Sūmatim autè ter tria) $R V D E S I A I D I I$
 valde & impolitas, fluxiles volubilesq;: vt, ex Semicirculis,
 vno vel pluribus, eadè esse factas videtis. Sed Expertorum
 literatorumque manibus inest firmior Stabiliorque $I S T A S$
 $F O R M A N D I$ $L I T E R A S$ Ratio. Mysteriorū infinitatè, hūc ante
 oculos habui: sed volui cum hoc Ludicro, istam abrumperè
 Theoriam. Haud parū tamen me quorundā promoturū
 Conatus intelligo: Si (priori suo Mystico Situi, restituta no-
 stra $M O N A D E$: Compositisque Artificiose singulis Mé-
 bris) Saltem moneam eosdem, horterque: accuratius, $N V N C$ -
 eruere, $Q V I S$ fuit $I G N I S$ ille $A R I E T I N V S$, $T R I$ -

PLICITATIS PRIMAE. QVIS Ille Aequinoctialis no-
ster. QVIS in causa fuit, quod SOL EXALTARI po-
terat SVpra VVLGAREM SVVM GRADVM: Ce-
teraque priora, perplura, SECVNDIS SAPIENTI O-
RIBVS PERCVRRERE MEDITATIONIBVS. Sed
nos ad alia nunc properantes, digito tantum alijs iter indi-
care, (cui insistere debeant) non amice solum, sed etiam fi-
delissimè voluimus: Mysteriorum (vt diximus) aliorum ta-
centes tamen infinitatem Conspiciam.

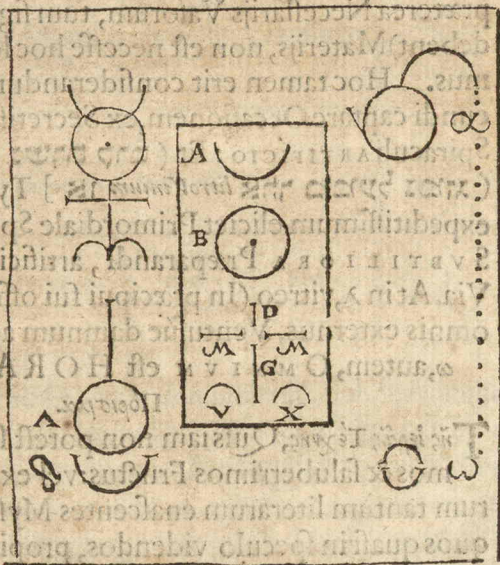
THEOR. XXII.

NONdum nostræ MONADIS esse exhausta Mysteria, fa-
cile liquebit. Si secretiora quedam ARTIS SAN-
CTAE Vasa (omnino Cabalistica illa quidem) Solis Initia-
tis Reuelanda, ex eiusdem MONADIS officina cautè de-
sumpta, Vestrae Serenitati Regiæ, nunc exhibuerim spectan-
da. OMNI ergo NEXV nostræ MONADIS Sapien-
ter DISSOLVTO, singulis partibus (distinctionis gratia)

literales addamus

Notas: prout hic
factum videtis.

Monemus ergo, α,
esse Vas quoddā
Artificiale, ex A &
B: cum (vtrisque
communī, & iam
Manifestādo SE-
MIDIAMETRO)
ipsa quidem M, fa-
ctum: Et, ab Al-
phabeti. Græci, Pri-
mā, hac litera, sola
partī locali Me-
tathesi, diuersum:

F 2

vt Videtis:

vt Videtis: Ex Recta enim, Circulo & Semicirculo, Verā il-
 lius, Mystica que iā nos primi docēmus, Symmetriam (licet
 supra, etiā monuimus ex Circulo & Semicirculo eandē fie-
 ri posse: omnia tamen in idē recidunt propositū Mysticum)
 At, λ, & δ: Primū quidem, aliorū sunt Vasorum quasi Ima-
 gines: (λ, quidem VITREI: δ autē, Terrei.) Sed, secūdo in
 loco, λ, & δ, nos memores reddere possunt, cuiusdam Pi-
 stilli & Mortarij, ex Materia (verē) tali præparandorum, Vt
 cum eisdem Margaritas Artificiales non perforatas, Lami-
 nas chrySTALLINAS, Beryllinasq;: Chrysolitos, Rubinos dein-
 de pretiosos: Carbunculos & alios Rarissimos Lapidēs Ar-
 tificiales in Pulveres subtilissimos Conteramus. Denique
 quod cum ω notatum videris, Vasculum est, Mysteriorum
 Plenissimum: & ab ipsa Ultima Alphabeti Græci litera, (ad
 suam primam institutam Mythagogiam nunc restituta) vel
 sola partium manifesta Metathesi locali discrepās: ex duo-
 bus & illa quoque constante Semicirculis. De Vulgaribus
 præterea Necessarijs Vasorum, tum figuris, tum (vnde fieri
 debent) Materijs, non est necesse hoc loco, vt verba facia-
 mus. Hoc tamen erit considerandum, ω, sui Muneris ob-
 eundi captare Occasionem, ex Secretissimo breuissimoque
 Spiraculi ARTIFICIO: Et (מלה הורר שש בשוה סרם)
 (מוזהר במעל נמוך] Tyronibus OPERAS
 expeditissimum eliciet Primordiale Specimen: Interim dū
 S V B T I L I O R A Præparandi, artificiosior illis innotescat
 Via. At in λ, vitreo (In præcipui sui officij functione,) Aër
 omnis externus, Ventusue damnum adferret magnum.
 ω, autem, O M N I V M est H O R A R Y M H O M O I
 Ποριμε. IA de: mus
 Της ἰερῆς, Τέχνης, Quis iam non potest suboderari, suauissi-
 mos & saluberrimos Fructus: vel ex istarum (dico) dia-
 rum tantum literarum enascentes Mysteriorum? Quorum ali-
 quos quasi in speculo videndos, propius aliquantulum ex
 nostris

nostris HESPERIDVM HORTIS) adducemus: Nihil, extra nostram MONADEM, in mediū ferentes. Ipsa enim quæ in Alpha apparet Recta Linea, omologa illi est, ex postremæ Anatomix, Crucis parte ea, quæ Litera M, notatur: reliqua etiam, inde patere potest, vnde huc veniant.

	Existens ante Elementa.	Adam Mortalis Masculus & Femina.	Mortifi- cans	Adumbra- tus.	Natus in Stabulo.
	Elementaris œconomia.	Elementalis Genealogie Consumma- tio.	Crux.	Crux.	Holocau- stum in Cruce
	Existens post Elementa.	ADAM IMMOR- TALIS.	Viuificans.	Manifestif- simus.	Rex Regum Vbique.
Conceptus Singulari In- fluentia.	Potentie Semen.	Creatio Hyles.	Matrimo- nium Ter- restre.	Principium	
Passus & Sc- pultus.	 Virtus Denaria.	Depuratio Elementalis.	Crucis Martyriū.	Medium.	
Resurgens, propria vir- tute.	Glorie Triumphus.	Transfor- matio.	Matrimo- nium Diuinum.	Finis.	

His paucis, tales me scio non ἀπορμαίε, solū, sed Apodixes dare illis, quibus Ignēus intus viget glificitque Vigor, & celestis Origo: vt facile iam magno Democrito aurem præbeant: τὸ τῆς Ψυχῆς prædicenti λαμα, ἢ πάντος μόχθου λυτήριον κατασπενᾶται βυλομένοις, non Μυθικόν esse hoc Dogma, sed

„ Μυσικὸν & Arcanum: vt & illi, qui asseruit, quòd λόγῳ δημιουργή-
 „ εργῳ κόσμος μεθοδεύεται: ἵνα ὁ θεόφρων καὶ ὁ θεογενὴς ἄνθρωπος, διὰ
 „ τῆς ἀθείας ἐργασίας: καὶ θεολογικῶν, καὶ μυσικῶν λόγων μαθῆ.

THEOR. XXIII.

Symmetrias, iam, in nostræ MONADIS Constructione

Hieroglyphica, à nobis obseruatas: & ab illis, qui in An-
nulis, Sigillis uè eandem gestare, vel aliter habere, gratū erit,
obseruandas: accuratè annotatas hîc exhibemus. In No-

mine IESV CHRISTI, pro nobis CRVCI affixi (cuius Spiritus celeriter hæc per me Scribentis, Calamum
tantum, esse Me, & Opto, & Spero.) Ex ELEMENTO-

RVM nostra CRVCE, omnes istas nunc petemus Mensu-
ras. Vel hac quidem (iuxta PROPOSITI ARGV-
M-
TI MATERIAM) ratione: Quòd, sub Cælo LVNAE, quid-

quid suæ Generationis capit Exordiū, vel ex QVATVOR
Elementis est coagmentatum: vel Elementaris ipsa quidem
est E S S E N T I A: Idque modis varijs, non Vulgariter co-

gnitis. Et quia in nulla re Creata, Elementa ipsa, in Aequa-
li sunt Proportione, vel virtute: Arte tamen ad Aequalitatē,
in quibusdam (vt Sophi norunt) rebus, reduci possunt: in

CRVCE nostra, Aequales & non Aequales constituimus
partes. Quod, alia ratione, Idem & Diuersum: siue Vnum &
Plura, nominare possumus: CRVCI æquilateræ, (vt su-

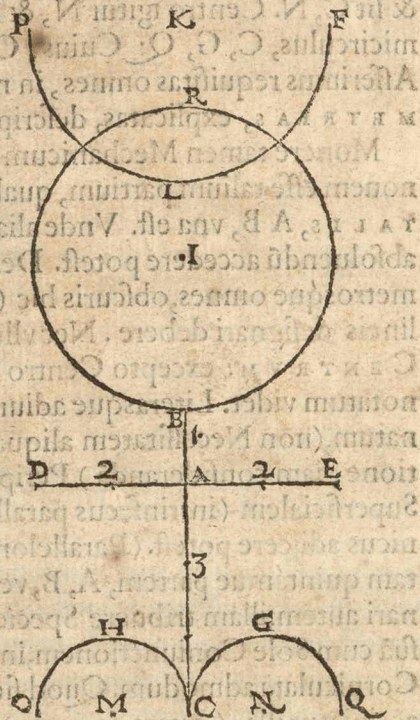
pra monuimus) in Secretario, admittentes Proprietatem.
At, Si SYMMETRIARVM hîc positarum, rationes (quas tene-

mus) singulas, in medium adduceremus: vel aliter, quàm
(Sapientibus) abundè satis, per totum fecimus opusculum,
demonstraremUS causas: Propositi nostri, Limites, nobis,
haud temerè præscriptos, transiliremus.

- A Ccepto, in plano, Puncto aliquo: Veluti A: per idem,
vtrinque, ducatur Recta satis longa: que sit C, A, K. & super
lineam K, C, à Puncto A, erigatur Perpendicularis: Vtrin-

que,

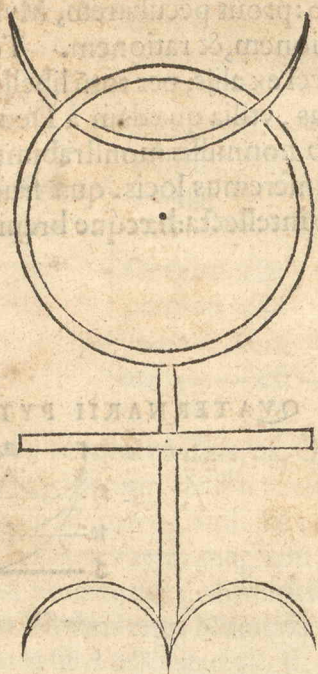
que, ad sufficientem producta Longitudinem (in Infinitum, solent dicere Geometrae, bene, incommoda precauentes) Quae admittatur esse D A E. Iam in A K: accipiatur Punctum, ubi liber: & sit B. Habita primum nunc A, B, (nostrum scilicet operis communi Mensura) huius, Tripla capiatur, ab A versus C: & ponatur esse A C. Ipsius AB, Dupla fiat A E. Et Dupla ipsius AB, sit A D. Ita quod tota D E, sit ipsius AB, Quadrupla. Sic ergo nostram **C R V C E M ELEMENTALEM** compositimus. Ex AB, A C A D, & A E. Linearum Scilicet **QUATERNARIO**. Nunc, ex B K, refeceretur recta, equalis ipsi A D: & sit B I. Centro I, & Intervallo I B, describatur Circulus, qui sit B R: secans rectam A K in puncto R. A puncto R, versus K, rescindatur recta aequalis ipsi A B; & sit R K. Ad punctum K, educatur utrinque, (ad angulos rectos, cum ipsa A K) Sufficientis longitudinis linea recta: quae sit P, K, F. Ab ipso K, puncto, versus F, refeceretur recta, ipsi A D aequalis: Et sit K, F. Centro deinde K, & Intervallo K F: describatur Semicirculus F, L, P, ita quod F, K, P, sit eiusdem Diameter. Tandem ad punctum C, ipsi rectae A, C, ducatur Perpendicularis, utrinque, ad longitudinem sufficientem extensa: & sit

& sit O, C, Q . Postea, ex linea C, O , & ad punctum C , accipiatur Recta, æqualis A, B , lineæ: Et sit C, M . Centro M , & interstitio M, C , describatur Semicirculus C, H, O , cuius Diameter sit C, M, O . Et simili denique ratione, ex C, Q , recta, & ad Punctum C , refecetur linea æqualis ipsi A, B : & sit C, N . Centro igitur N , & longitudine N, C , fiat Semicirculus, C, G, Q : Cuius, CNQ sit Diameter. Iam, Afferimus requisitas omnes, in nostra **MONADE, SYMMETRIAS**, explicatas, descriptasque esse.

Monere tamen Mechanicum libet: C, K , totam lineam, nouem esse talium partium, qualiū, nostra **FUNDAMENTALIS, A, B**, vna est. Vnde alia via, ille ad hoc idem opus absoluendū accedere potest. Deinde Diametros, Semidiametrosque omnes, obscuris hīc (vt loquuntur Mechanici) lineis designari debere. Nec vllum visibile relinquendum **CENTRUM**: excepto Centro Solari: quod, hīc, litera I , notatum videt. Literasque adiungēdas nullas. Tum ad Ornatum, (non Necessitatem aliquam Mysticam à nobis ea ratione, iam considerandā) Peripheriæ Solari, Latitudinem Superficialem (intrinsicus parallelo vno descripto) Mechanicus adijcere potest. (Parallelorum vero distātia, per quartam quintamue partem, A, B , vel circiter, fieri potest.) Lunari autem, illam tribuere Speciem, qua solet Prima, post suā cum Sole Coniunctionem, in Cælo Apparere; videlicet Corniculata admodum. Quod fiet, si à K puncto, versus R , accipiatur illa, (quam diximus) Quarta, quintæue pars lineæ A, B : & super eius lineæ fine, tanquam Centro, Semidiametro vero Lunari, trahatur ista secunda Peripheriæ pars; ad vtrunque prioris Semicirculi contactum nitidum: Simile quid ad M , & N , puncta, fieri potest; erectis ibi Perpendicularibus: in quibus pars, ipsius A, B , sexta, vel minor accipiatur: vbi, facto Centro, prioribus autem M, C , & N, C , Semidiametris, ducātur extrinsecus, illi secundi, quasi

quasi Semicirculi. Per ipsas denique, nostræ Crucis Rectas, vtrinque possunt Paralleleæ protrahi, à medijs per octauam, vel decimam partem ipsius A, B, distantes: Ita vt nostræ CRVX, ex QVATVOR Superficiebus, quasi Linearib^o, ea ratione cōficiatur: quarum latitudo, sit quarta vel quinta pars ipsius A B, rectæ. Hæc Ornamenta, apposita figura, volui aliquo modo adumbrare. Quæ omnia, vnusquisque, pro sui animi sententia, facere potest: modò interea, nostris Mysticis SYMME-

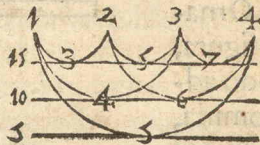
TRIIS, nulla (vel minima) inferatur Iniuria: Ne, ea quidem negligentia, temporis tandem progressu, verarum istarum (& maximè necessariarum) Commensurationū Hieroglyphicarum perturbetur, pereatūe Disciplina noua: longè amplior Maiorque quàm hoc libello, eandem vel potuimus, vel voluimus quidem explicare. Vt Temporis Filia, DEI NVTV, docebit VERITAS.

AT, quæ cuius esse obuia possunt, in istis nostræ MONADIS Symmetrijs sese exercenti, Methodicè iam quædã, ob oculos ponemus. Primùm quidem ordientes, à nostræ CRVCIS Linearum QVATERNARIO: eo habito respectu, quo, QVATVOR esse Lineas, simpliciter enuntia-

G re, quis

re, quis potest. Deinde de Earundem linearum QUATERNARIO: prout peculiarem, Mysticamque, alio modo, habet partitionem, & rationem. Tertiò, Numeris, quos vel isto loco, vel ex alijs, per totum libellum, Theorijs, artificiosè eliciimus, vtilia quædam à Deo in NATURA, esse destinata Officia, nonnullis monstrabimus exemplis: aliaque opportunis inseremus locis: quæ fructum haud exiguum ferent, probè intellecta: hæcque breuissimè absolucmus.

QUATERNARI PYTHAGORICI.

Omnis possibilis Metathesis, 24.

Summa Pythagorica, — 10.

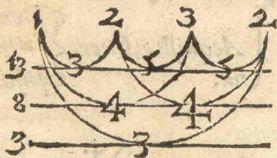
Omnimoda partium additio, dat 30.

Noster Metatheseos Canon.

- » NATURALI ordine, à Prima Monade, descriptis quotcunq;
 » Numeris: Si à Primo ad Vltimum, fiat Continuata multiplicatio: vt, Primi in Secundum: producti in Tertium: illiusque Producti in Quartum: similiq; modo ad vltimū:
 » Productum vltimum, omnem Possibile Metathesim in illis
 » tot locis, determinat. Parique ratione, in quibuscunque, tot
 » diuersis rebus: Hanc ego Operationem, tibi (O R E X) plurimum Commendo: tum in omni Naturæ examinatione, tum in alijs Reipub. Negotijs vtilissimā. hac ego in Hebræorum Tziruph (siue Ihmura) cum maxima voluptate, vti soleo.

QVA-

QUATERNARIJ ARTIFICIALIS.

Continua-
ta multipli-
catio, — dat — 12.

Simplex }
additio, } 8. {
— dat } 7. { 4.
3.

Omnimoda
partium ad-
ditionis, Sum-
ma — est — 24.

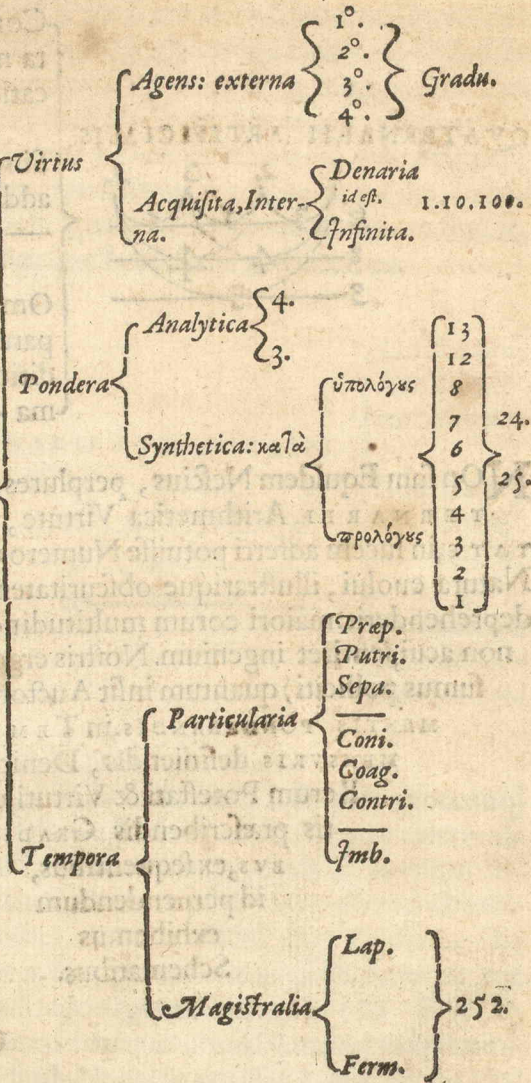
Omni pos-
sibili Me-
tathesi
Quater-
narij, Ae-
qualis:
Que auri
physicam
24 Karat,
determi-
nat Sani-
tatem, &
Bonitatem
Summam
Supra ter-
ram dum
habetur,
per se.

Non sum Equidem Nescius, per plures alios, ex **QUA-**
TERNARIJ, Arithmetica Virtute, & **FORMALI-**
TATE, in lucem adferri potuisse Numeros. Sed qui **ISTIS**,
Naturæ evolui, illustrarique obscuritatem magnam, non
deprehenderit: maiori eorum multitudine, obtundi suum,
non acui, sentiret ingenium. Nostris ergo Numeris (vt
sumus polliciti) quantum insit Auctoritatis, in **ELE-**
MENTIS PONDERANDIS, in **TEMPORVM**
MENSVRIS definiendis, Denique in
Rerum Potestati & Virtuti, cer-
tis præscribendis **GRADI-**
BVS, ex sequentibus,
id perpendendum
exhibemus
Schematibus.

G 2 Numeri

Numeri nostri
hanc habent Di-
gnitatem: Ut il-
lorum violare Le-
ges, Peccatum
sit contra Na-
turae Sapientiam:
qua, eisdem nos
docere velit, (in
Mysterijs suis
maximis exami-
nandis) quibus
certis Limitibus
Statisque,
Illi, deninciatur

Ista,

OCTONARII
 Antiquorum aenigma, Decem
 plus Hieroglyphicis, et
 nollite CRVCIS

HORIZON AETERNITATIS.

OCTONARIVS
noſtræ CAUSÆ

Antiquorum ænigma, Decem
plæ Proportionis, explicat.

8	 <p style="font-size: small;">METAMORPHOSIS CONSUMMATA</p>		4	<p>QVATERNARIVS: quo Numera- to, MONAS noſtra SABBATI- ZAT: ARTIS NATVRÆ. QVE vltimam naſta P O- TESTATEM.</p>			
7			3				
6			2				
5			1				
HORIZON TEMPORIS							
4	Ignis	1000.	7	REGNVM is: Spūs: An ima	3	Anthrax	24.25.
3	Aëris	100.	6	5	2	Citrintas	
2	Aquæ	10.	4	3	2	Serenitas Chryſtallina	12.13.
1	Terræ Pugilius	1.	2	1	1	Tenebræ	

EX istis Schematibus, plura elici possunt: (si penitius considerentur) quam apertis par est proferre verbis. Hoc tamen præ ceteris monemus singulare vnum, (à nobis etiam Primis vnà cum tota hac noua euulgatun arte) Rationem hic in medio esse positam, ob quam, QVATERNARIVS, vel DENARIVS, Numerationibus finem imponit quendam: eamque causam quam attulere Maiores nostri, non fuisse absolutam, exactamque asserimus: sed istam, quam nunc narrabimus.

Postquam ista MONAS, Physicæque Restituta, (tum est sibi integrè, pleneque quidem est MONAS, v- que iudicata VNITAS) neq; in NATVRÆ, neque vllius ARTIS est potestate, EANDEM SÆPIVS QVAM QVATER, per Supercælestes Reuolutiones, ad Progressum vllum, MOTVM VE faciendum impellere: (Ac inde progignitur Ille, quem

G 3

- » quem nos, ob eminentiam suam, sic notari volumus,)
- » Idque ea de causa, quod nec in Elementalium mundo,
- » nec Caelesti, nec SUPERCAELESTI, sit aliqua
- » Potestas, CREATA INFLUENTIALIS: Qua,
- » tunc, non fuerit absolutissime Ditata & Dotata.

Cuius, hunc verum Effectum, QUATVOR simul (olim) Philosophantes Clarissimi Viri, Opere sunt consecuti: Unde, diu, Maximo Rei Miraculo Attoniti, Tandem ad Dei Opt. Max. Canendas, praedicandasque Laudes, se totos, deinceps conuertebant: Qui, ea ratione, illis, tantam Sapientiam, & super CREATVRAS caeteras, Potentiam, Imperiumque fuisset Largitus amplissimum.

THEOR. XXIII.

- VT, nostrum huius Libelli Exordium, à Puncto, Recta, Circuloque Cœpimus: Sicque ex nostro MONADICO PUNCTO, LINEAREM nostrorum ELEMENTORVM Effluxionem Extremam, in Circulum Circumduximus,
1. Analogum ferè, ipsi Aequinoctiali, qui Horis 24, suam Confitit Circuitionem: ITA, nunc tandem, QUATERNARI OMNIMODAM METATHESIM; (Numero definitam,
 2. 24.) METAMORPHOSIMQUE, hac nostra Vigesima QUARTA Consummabimus, Terminabimusque Theoria: Ad HONOREM, GLORIAMQUE eius: QUI, (Teste, Mysteriorum Diuinorum Archipraefule, Ioanne: in QUARTI Apocalypseos Capitis, parte QUARTA, ULTIMAQUE) in Throno Seder: In Cuius MEDIO CIRCVITVQUE, Animalia QUATVOR (singula ALAS SEX habentia) Sine requie, DIE ac NOCTE, dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Omnipotens: QUI Erat: & QUI Est: & QUI venturus Est: QVEM
 4. etiam, ex 24 Sedilibus, in CIRCVITV positus, SENIO-
 5. RES 24, procidentis (AVREIS SVIS ABIECTIS CORONIS)

CORONIS) adorant; dicentes: Dignus es Domine ac-
cipere GLORIAM & HONOREM, & VIRTU-
TEM: QVIA, TV, CREATI OMNIA:
Et propter VOLVNTATEM TVAM
SVNT: ET CREATA SVNT.

AMEN, DICIT
L I T E R A Q V A R T A
Δ:

*Cui, DEVS, Volvntatem Ha-
bilitatemque dedit, Diuinum
hoc Myſterium, æternis Sic con-
ſignare Literarum Monimen-
tis: Laboresq; hoſce Suos, pla-
cidiffimè abſoluerè, Ianua-
ry 25: die cuiusdem 13,*

Inchoatos:

An. 1564. Antverpia.

INTELLECTVS
IVDICAT
VERITATEM

Contactus ad Punctum.

*Vulgaris, Hic, Oculis
CALIGABIT, DIFFIDETQVE
plurimum.*

ANTVERPIAE:

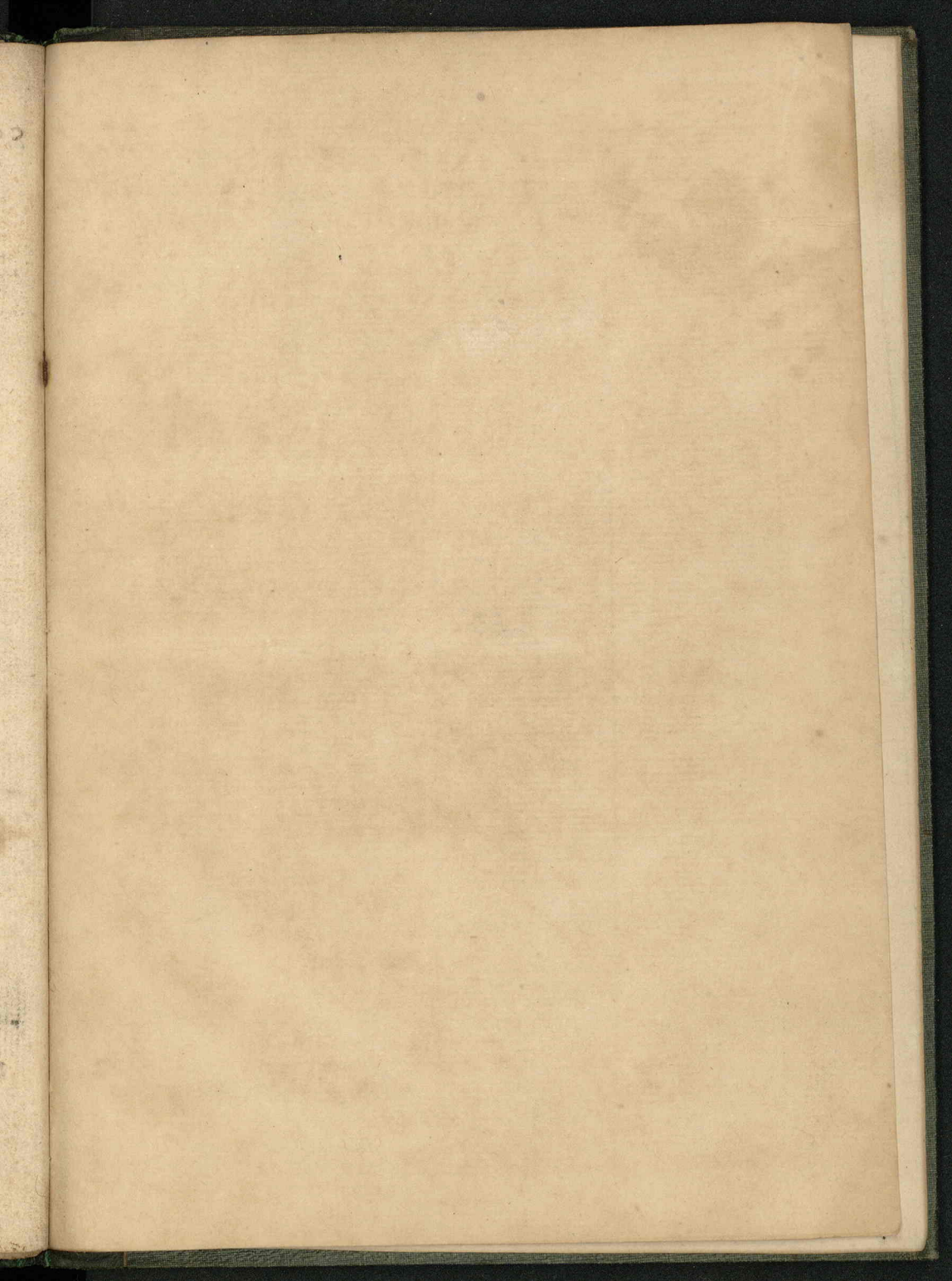
EXCVDEBAT GYLIELMVS SILVIVS, REGIVS TYPO-
GRAPHVS: PRIDIE CALEND. APRILIS. AN. 1564.

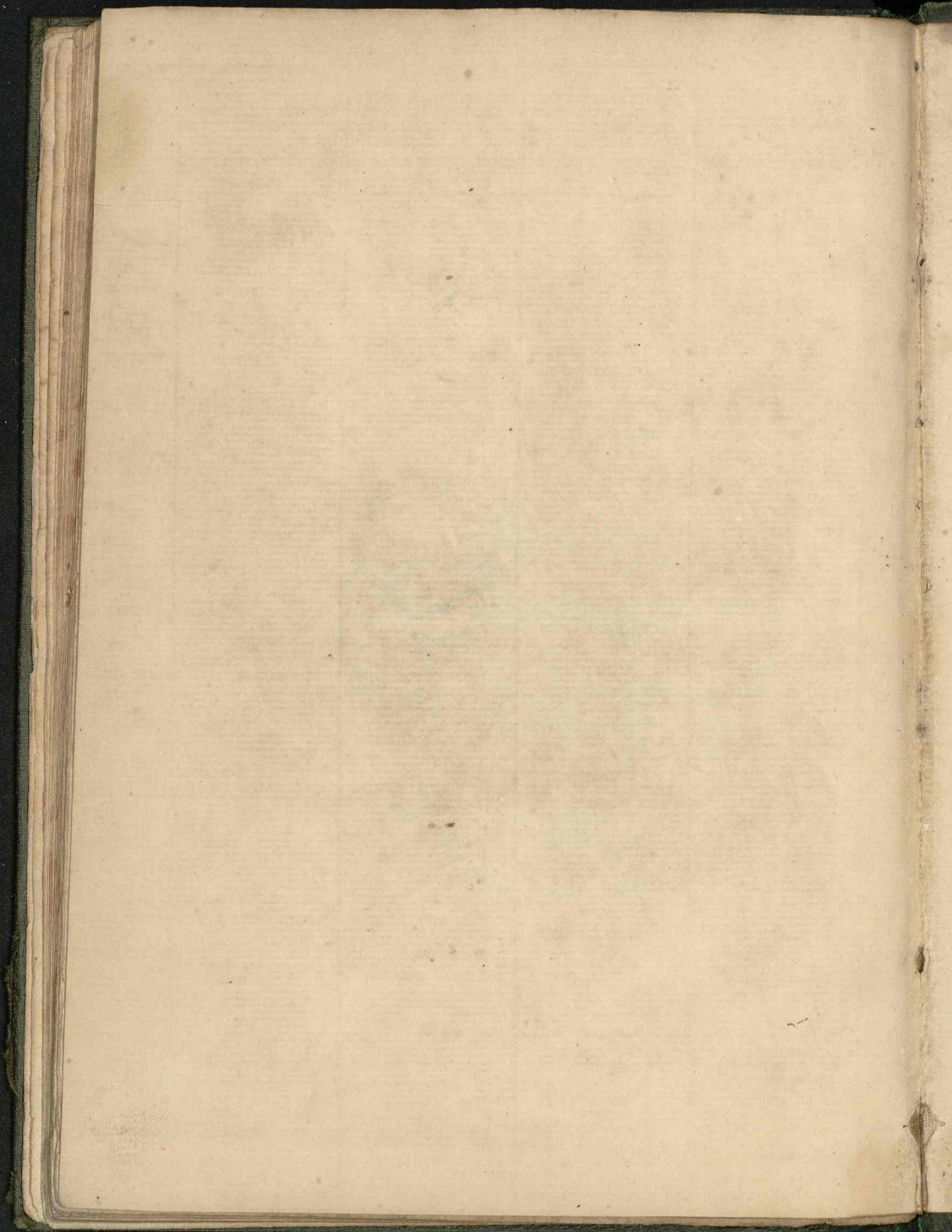
CLAUDIUS
 coronatus) adorat; dicentes: Dignus es Domine ac-
 cipere gloriam & honorem, & virtutem
 in seipsum. Quia, ut scripsit omnia
 in populo Voluntatem tuam
 sunt: et creata sunt.

AMEN, DIXIT
 TERRA QUANTUM
 Δ
 ET TERRA FRUCTIVUM
 DABIT SVVM.

ANTIQVARI
 Theodoricus Galenus sicuti et alii dicit
 Galenus in libro de usu partium. AM. 1564

260

Q 155

.D31

copy 2.

Rare BK

Coll

